



ΕΠΙΣΗΜΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ TRADUCTION OFFICIELLE OFFICIAL TRANSLATION

No

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΕΥΡΩΠΑΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑ- ΤΩΝ

ΥΠΟΘΕΣΗ Χ.Σ. ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ
ΚΑΤΑ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

(57/1997/841/1047)

ΑΠΟΦΑΣΗ

Στρασβούργο, 10 Ιουλίου 1998

Η απόφαση αυτή μπορεί να υποστεί ρετουσάρισμα μορφής πριν την εμφάνιση της οριστικής της έκδοσης στη Συλλογή Αποφάσεων 1998, που εκδίδεται από τον Καρλ Χευμανς Βερλαγκ KG (Λουξεμπουργκερ Στρασσε 449, Δ-50939 Κολωνία), ο οποίος είναι επιφορτισμένος με τη διανομή της, σε συνεργασία, για ορισμένες χώρες, με τους πράκτορες πώλησης, ο κατάλογος των οποίων αναφέρεται στη πίσω σελίδα.

.....
Γραφείο Μεταφράσεων Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα

Bureau des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la République
Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Office, Athens.

i

Κατάλογος πρακτόρων πώλησης

- **ΒΕΛΓΙΟ** : Επιχειρήσεις Εμιλ Μπρυγιαν (ρι ντε λα Ρεζανς
67, B-1000 ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ
- **ΛΟΥΞΕΜΟΥΡΓΟ** : Βιβλιοπωλείο Προμοκυλτυρ (14, ρι Ντυσχερ
(Πλας ντε Παρι), Τ.Θ. 1142, L-1011 Λουξεμπουργκ
- Γκαρ)
- **ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ** : B.V. Ζουριντισε Μποκχαντελ & Αντικαριατ
Α. Ζονγκμπλοντ & Ζονν (Νοορντειντε 39, NL-
B. 2514 GC Λα Χαγ)

ii

**ΑΠΟΦΑΣΗ Χ.Σ. ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ
ΤΗΣ 10 ΙΟΥΛΙΟΥ 1998**

ΠΕΡΙΛΗΨΗ(1)

Απόφαση, που εκδόθηκε από ένα Τμήμα

Ελλάδα - Αρνηση των Δικαστηρίων να καταχωρήσουν σωματείο ύποπτο για υπονόμευση της εδαφικής ακεραιότητας της χώρας.

(1) Συντάσσεται από το Γραμματέα, δεν δεσμεύει το Δικαστήριο

I.- ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΕΣ ΕΝΣΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

A.- Μη εξάντληση των εσωτερικών ενδίκων μέσων

Παρά τον αυτόνομο ρόλο του και την ιδιαιτερότητα της σφαίρας εφαρμογής του, το άρθρο 11 μπορεί να αντιμετωπισθεί επίσης υπό το φως των άρθρων 9 και 10. Παράπονα των αιτούντων σχετικά με τα άρθρα 9, 10 και 14 της Σύμβασης, που αφορούν την ίδια την ουσία, του άρθρου 11 - επίκληση από τους αιτούντες των επιχειρημάτων αποτελέσματος ισοδύναμου κατά την έννοια της νομολογίας του Δικαστηρίου.

Παράπονα σχετικά με το άρθρο 6 παρ. 1 ταυτόσημα με αυτά που εγείρονται κατά το άρθρο 11.

Συμπέρασμα : Απόρριψη (ομοφωνία)

B.- Κατάχρηση του δικαιώματος ατομικής προσφυγής

Καταστατικό του επίμαχου σωματείου, που δεν επιτρέπει καθόλου να συμπεράνουμε ότι αυτό θα επωφελείτο της Συνθήκης για να επι-

.....
Γραφείο Μεταφράσεων Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα

Bureau des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Office, Athens.

δοθεί σε δραστηριότητα ή να πραγματοποιήσει πράξεις, που αποσκοπούν στην καταστράτηγηση των δικαιωμάτων και ελευθεριών, που αναγνωρίζει.

Συμπέρασμα : Απόρριψη της ένστασης (ομόφωνα)

II.- ΑΡΘΡΟ 11 ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ

A.- Υπαρξη επέμβασης

Επέμβαση στην άσκηση του δικαιώματος της ελευθερίας του συνεταιρίζεσθαι : η άρνηση των Ελληνικών Δικαστηρίων να καταχωρήσουν το σωματείο των αιτούντων, στέρησε αυτούς από κάθε δυνατότητα να επιδιώξουν συλλογικά ή ατομικά τους σκοπούς, που καθορίζονται στο καταστατικό και να ασκήσουν έτσι το εν λόγω δικαίωμα.

B.- Δικαιολόγηση της επέμβασης

1.- «Προβλεπόμενη από το νόμο»

Τα Άρθρα 79 έως 81 του Αστικού Κώδικα επιτρέπουν στα Ελληνικά Δικαστήρια να απορρίψουν την αίτηση καταχώρησης σωματείου, όταν διαπιστώσουν ότι η νομιμότητα του καταστατικού του σωματείου είναι αμφισβητήσιμη.

iii

2.- Νόμιμος σκοπός

Προστασία της εθνικής ασφάλειας και προάσπιση της τάξης.

3.- «Αναγκαία σε μία δημοκρατική κοινωνία»

Η δυνατότητα των πολιτών να συστήσουν νομικό πρόσωπο για να ενεργήσουν συλλογικά σε ένα τομέα των ενδιαφερόντων τους αποτελεί μία από τις πιο σημαντικές όψεις του δικαιώματος της ελευθερίας του συνεταιρίζεσθαι - ο τρόπος κατά τον οποίο η εθνική νομοθεσία κατοχυρώνει την ελευθερία και την εφαρμογή αυτού από τις αρχές

.....
Γραφείο Μεταφράσεων Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα

Bureau des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Office, Athens.



No

στην πρακτική, αποκαλυπτική της κατάστασης δημοκρατίας στην χώρα, για την οποία πρόκειται.

Οι σκοποί του σωματείου, που αναφέρονται στο καταστατικό τείνουν αποκλειστικά στη διαφύλαξη και στην ανάπτυξη της λαϊκής κουλτούρας και των παραδόσεων της περιοχής της Φλώρινας - εντελώς ξεκάθαροι και νόμιμοι.

Επίμαχα άρθρα του τύπου, που αναφέρουν γεγονότα, από τα οποία ορισμένα δεν είχαν καμία σχέση με τους αιτούντες και που προβαίνουν σε συμπεράσματα, που προέρχονται από την υποκειμενική εκτίμηση των συγγραφέων τους - τα Δικαστήρια έλαβαν υπόψη τα άρθρα αυτά, καθώς επίσης και την πολιτική διαφοράς, που επικρατούσε τότε στις σχέσεις ανάμεσα στην Ελλάδα και την πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας για να συνάγουν την επικινδυνότητα των αιτούντων και του σωματείου τους για την εδαφική ακεραιότητα της Ελλάδας - διαπίστωση, που στηρίζεται σε μία απλή υποψία σχετικά με τις πραγματικές προθέσεις των ιδρυτών του σωματείου.

Η ελληνική νομοθεσία δεν καθιερώνει σύστημα προληπτικού ελέγχου για την σύσταση σωματείων μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα - άρθρο 105 Αστικού Κώδικα επιτρέπει στα Ελληνικά Δικαστήρια να διατάξουν τη διάλυση του σωματείου, αν αυτό επιδιώκει μετά την καταχώρισή του διαφορετικό σκοπό από αυτό που καθορίζεται από το καταστατικό.

Αρνηση καταχώρησης σωματείου δυσανάλογη με τους επιδιωκόμενους σκοπούς.

Συμπέρασμα : Παραβίαση (ομοφωνία).

III.- ΑΡΘΡΟ 6 παρ.1 ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ

Παράπονα όμοια σε μεγάλο μέρος με αυτά που εγείρονται από το άρθρο 11

Συμπέρασμα : Με αναγκαία η έκδοση απόφασης επί των παραπόνων (ομοφωνία)

.....
Γραφείο Μεταφράσεων Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα

Bureau des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Office, Athens.



IV.- ΑΡΘΡΑ 9, 10 και 14 ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ

Παράπονα που αναφέρονται στα ίδια γεγονότα με τα παράπονα, που στηρίζονται στο άρθρο 11

Συμπέρασμα : Μη αναγκαία η έκδοση απόφασης επί των παραπόνων (ομοφωνία)

V.- ΑΡΘΡΟ 50 ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ

A.- Ηθική βλάβη : επαρκώς αντισταθμιζόμενη από τη διαπίστωση της παραβίασης

B.- Δικαστικά έξοδα : εκτίμηση κατά δίκαιη κρίση

Συμπέρασμα : Κράτος εναγόμενο υποχρεωμένο να καταβάλει στους αιτούντες ορισμένο ποσό για τα δικαστικά έξοδα(ομοφωνία)

iv

ΑΝΑΦΟΡΕΣ ΣΤΗ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

- 13.08.1981, Γιουνγκ, Τζειμς και Γουεμστερ κατά Ηνωμένου Βασιλείου
- 20.09.1993, Σαιντι κατά Γαλλίας
- 30.01.1998 Ενωμένο Κομμουνιστικό Κόμμα της Τουρκίας και άλλοι κατά Τουρκίας.

.....
Γραφείο Μεταφράσεων Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα

Bureau des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Office, Athens.

No

ΣΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ Χ.Σ. ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ
ΚΑΤΑ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ (1)

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, που συνεδρίασε, σύμφωνα με το άρθρο 43 της Σύμβασης Προστασίας Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Θεμελιωδών Ελευθεριών («Σύμβαση») και τις σχετικές διατάξεις του Κανονισμού του Α(2), σε Τμήμα αποτελούμενο από τους ακόλουθους Δικαστές :

κ.κ. Ρ. ΜΠΕΡΝΧΑΡΤ, Πρόεδρο
Σ. ΡΟΥΣΣΟ
Ν. ΒΑΛΤΙΚΟ
Ι. ΦΟΙΓΚΕΛ
Ζ.Μ. ΜΟΡΕΝΙΛΛΑ
Λ. ΒΙΑΝΤΧΑΜΠΕΡ
Ντ. ΓΚΟΤΣΕΦ
Υ. ΛΟΗΜΟΥΣ
Β. ΜΠΟΥΤΚΕΒΙΤΣ

καθώς και από τους κ.κ. Χ. ΠΕΤΖΟΛΑΝΤ, Γραμματέα και Π.Ζ. ΜΑΧΟΝΕΥ, Βοηθό Γραμματέα,

Αφού συσκέφθηκαν στην αίθουσα Συμβουλίου (μυστικά) στις 30 Μαρτίου και 27 Ιουνίου 1998

Εξέδωσε την παρακάτω απόφαση, που υιοθετήθηκε κατά την τελευταία ημερομηνία

Σημειώσεις του Γραμματέα

(1) Η υπόθεση έχει Νο 57/1997/841/1047. Τα δύο πρώτα νούμερα αναφέρουν τη σειρά στο χρόνο εισαγωγής, τα δύο τελευταία τη θέση στον κατάλογο των υποθέσεων, που παραπέμφθηκαν στο Δικαστήριο από την αρχή και σε αυτή των αρχικών αντίστοιχων (στην Επιτροπή) προσφυγών.

Γραφείο Μεταφράσεων Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα

Bureau des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Office, Athens.

(2) Ο Κανονισμός Α εφαρμόζεται σε όλες τις υποθέσεις, που παραπέμφθηκαν στο Δικαστήριο πριν να τεθεί σε ισχύ το Πρωτόκολλο Νο 9 (1 Οκτωβρίου 1994) και έκτοτε μόνο στις υποθέσεις, που αφορούν τα Κράτη, που δεν δεσμεύονται από το εν λόγω Πρωτόκολλο. Αντιστοιχεί στον κανονισμό, που τέθηκε σε ισχύ στις 1 Ιανουαρίου 1983 και τροποποιήθηκε κατ' επανάληψη από τότε

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1.- Η υπόθεση παραπέμφθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων («Επιτροπή») στις 29 Μαΐου 1997, μέσα στην προθεσμία των τριών μηνών, που προβλέπουν τα άρθρα 32 παρ.1 και 47 της Σύμβασης. Στην αρχή της βρίσκεται αίτηση (No 26695/95) κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας, την οποία επτά υπήκοοι του εν λόγω Κράτους, οι κ.κ. Χ.Σ. κ.λ.π.

υπέβαλαν στην Επιτροπή στις 16 Νοεμβρίου 1994, δυνάμει του άρθρου 25.

Η αίτηση της Επιτροπής παραπέμπει στα άρθρα 44 και 48 καθώς και στην ελληνική δήλωση, που αναγνωρίζει την υποχρεωτική δικαιοδοσία του Δικαστηρίου (άρθρο 46). Έχει σαν αντικείμενο την έκδοση απόφασης, που αφορά το αν τα γεγονότα της υπόθεσης αποδεικνύουν παραβίαση από το εναγόμενο Κράτος των υποχρεώσεών του, σύμφωνα με τα άρθρα 6, 9, 10, 11 και 14 της Συνθήκης.


2.- Σε απάντηση στην πρόσκληση, που προβλέπεται από το άρθρο 33 παρ.3 δ του Κανονισμού Α, οι αιτούντες εξέφρασαν την επιθυμία να συμμετάσχουν στη δίκη και όρισαν το Δικηγόρο, που θα τους εκπροσωπούσε, (άρθρο 30), στον οποίο ο Πρόεδρος επέτρεψε να χρησιμοποιεί την ελληνική γλώσσα κατά τη συνεδρίαση (άρθρο 27 παρ.3)

3.- Το Τμήμα, που συστήθηκε έτσι, περιλάμβανε αυτοδικαίως τον κ. Ν. ΒΑΛΤΙΚΟ, Δικαστή εκλεγμένο ελληνικής υπηκοότητας (άρθρο 43 της Συνθήκης) και τον κ. Ρ. ΜΠΕΡΝΧΑΡΝΤ, Αντιπρόεδρο του Δικαστηρίου (άρθρο 21 παρ.4β). Στις 03 Ιουλίου 1997, με την παρουσία του

.....
Γραφείο Μεταφράσεων Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα

Bureau des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Office, Athens.



Γραμματέα, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου έβγαλε με κλήρο τα ονόματα των επτά άλλων μελών, ήτοι των κ.κ. Β. ΓΟΥΟΛΣ, Σ. ΡΟΥΣΣΟ, Ι. ΦΟΙΓΚΕΛ, Ζ.Μ. ΜΟΡΕΝΙΛΙΑ, Λ. ΒΙΛΝΤΧΑΜΠΕΡ, Υ. ΛΟΗΜΟΥΣ και Β. ΒΟΥΤΚΕΒΙΤΣ (άρθρα 43 *in fine* της Συνθήκης και 21 παρ.5 του Κανονισμού Α). Στη συνέχεια, ο κ. Ντ. ΓΚΟΤΣΕΒ, Αναπληρωτής Δικαστής, αντικατέστησε τον αποθανόντα κ. Β. ΓΟΥΟΛΣ (άρθρο 22 παρ.1 και 24 παρ.1).

4.- Με την ιδιότητα του Προέδρου του Τμήματος (άρθρο 21 παρ.6), ο κ. ΜΠΕΡΝΧΑΡΝΤ συσκέφθηκε μέσω του Γραμματέα με τον Εκπρόσωπο της Ελληνικής Κυβέρνησης («Κυβέρνηση»), το Δικηγόρο των αιτούντων και τον Εκπρόσωπο της Επιτροπής στα θέματα οργάνωσης της διαδικασίας (άρθρα 37 παρ.1 και 38 του Κανονισμού Α). Σύμφωνα με την απόφαση, που εκδόθηκε στη συνέχεια, ο Γραμματέας έλαβε το υπόμνημα της Κυβέρνησης της 5 Ιανουαρίου 1998. Οι αιτούντες δήλωσαν ότι αναφέρονται στο υπόμνημά τους, που υποβλήθηκε ενώπιον της Επιτροπής και στις 21 Φεβρουαρίου 1998 κατέθεσαν τις αξιώσεις τους σύμφωνα με το άρθρο 50 της Σύμβασης.

5.- Στις 27 Φεβρουαρίου 1998, η Επιτροπή διαβίβασε τα φάκελο της ενώπιον αυτής διαδικασίας, όπως ζητήθηκε από το Γραμματέα σύμφωνα με τις οδηγίες του Προέδρου.

6.- Σύμφωνα με την απόφαση του Προέδρου, η ακροαματική διαδικασία διεξήχθη δημόσια στις 24 Μαρτίου 1998 στο Μέγαρο των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στο Στρασβούργο. Το Δικαστήριο είχε πραγματοποιήσει προηγουμένως προκαταρκτική συγκέντρωση.

Εμφανίσθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου :

* για την Κυβέρνηση

οι κ.κ. Β. ΚΟΝΤΟΛΑΙΜΟΣ, Πάρεδρος στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους
Αντιπρόσωπος του Εκπροσώπου
Β. ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΣ, Δικαστικός Αντιπρόσωπος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους
Σύμβουλος

Γραφείο Μεταφράσεων Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα

Bureau des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Office, Athens.

- για την Επιτροπή
ο κ. Λ. ΛΟΥΚΑΙΔΗΣ *Εκπρόσωπος*
- για τους αιτούντες
κ. Ι. ΚΟΥΡΤΟΒΙΚ, Δικηγόρος μέλος του Δικηγορικού Συλλόγου
Αθηνών
κ. Λ. ΒΑΛΤΖΙΩΤΗΣ, Δικηγόρος μέλος του Δικηγορικού Συλλόγου
Αθηνών
Σύμβουλοι

Το Δικαστήριο άκουσε στις αγορεύσεις των κ. ΛΟΥΚΑΙΔΗ,
ΚΟΥΡΤΟΒΙΚ και ΚΟΝΤΟΛΑΙΜΟΥ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΩΝ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΩΝ

7.- Οι αιτούντες κατοικούν στην Φλώρινα, στη Βόρεια Ελλάδα, στα σύνορα με την πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας. Ο κ. Σ., ηλεκτρολόγος, γεννήθηκε το 1949 στην Καστοριά, ο κ. Δ., δάσκαλος, γεννήθηκε το 1957 στη Φλώρινα, ο κ. Α., γεωργός, γεννήθηκε το 1944 στη Φλώρινα, ο κ. Μ., γεωργός, γεννήθηκε το 1941 στη Φλώρινα, ο κ. Σ., γεωργός, γεννήθηκε το 1950 στη Φλώρινα, ο κ. Σ., οδοντίατρος, γεννήθηκε το 1956 στη Φλώρινα.

8.- Στις 18 Απριλίου 1990, οι αιτούντες, οι οποίοι ισχυρίζονται ότι είναι εθνικής καταγωγής «μακεδονικής» και ότι έχουν «μακεδονική εθνική συνείδηση» αποφάσισαν μαζί με σαράντα εννέα άλλα πρόσωπα να δημιουργήσουν μη κερδοσκοπικό σωματείο, με την επωνυμία «ΣΤΕΓΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ». Η έδρα του σωματείου καθορίσθηκε στη Φλώρινα. Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Καταστατικού του, το σωματείο είχε σκοπό :

«α) την πολιτική, πνευματική και καλλιτεχνική καλλιέργεια των μελών του και των κατοίκων της Φλώρινας γενικά καθώς και την ανάπτυξη πνεύματος συνεργασίας, αλληλεγγύης και αγάπης μεταξύ τους,

.....
Γραφείο Μεταφράσεων Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα
Bureau des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la République Hellénique, Athènes.
Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Office, Athens.

β) την πολιτιστική αποκέντρωση και την προστασία των πνευματικών και καλλιτεχνικών εκδηλώσεων και παραδόσεων, καθώς και των μνημείων του πολιτισμού και γενικότερα, την διάσωση και διάδοση του λαϊκού πολιτισμού και

γ) την προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος της περιοχής».

A.- Η διαδικασία ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου της Φλώρινας

9.- Στις 12 Ιουνίου 1990, οι αιτούντες, που αποτελούσαν την προσωρινή διοίκηση του σωματείου, ζήτησαν δυνάμει του άρθρου 79 Α.Κ. την αναγνώριση του σωματείου τους με το όνομα «ΣΤΕΓΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ» από το Πολυμελές Πρωτοδικείο της Φλώρινας

10.- Στις 9 Αυγούστου 1990, το Δικαστήριο, αφού άκουσε τους αιτούντες, απέρριψε την αίτησή τους για τους ακόλουθους λόγους

«Από τα έγγραφα, που προσκόμισαν οι αιτούντες καθώς και από τα στοιχεία, που το Δικαστήριο μπορεί να λάβει υπόψη αυτεπαγγέλτως (...) προκύπτει ότι η αναγνώριση του σωματείου με το ίδιο όνομα είχε ήδη ζητηθεί με αίτηση της 19 Ιανουαρίου 1990, η οποία απορρίφθηκε στις 19 Μαρτίου 1990 από το ίδιο Δικαστήριο (...). Μετά την διαγραφή των διατυπώσεων [η προστασία της εθνικής ανεξαρτησίας] για τις οποίες απορρίφθηκε η προαναφερόμενη αίτηση σαν αντίθετη προς το νόμο, ζητείται εκ νέου να αναγνωρισθεί το εν λόγω σωματείο. Ορισμένα από τα ιδρυτικά του μέλη, τα οποία συμμετέχουν στην προσωρινή διοίκηση (...) ενεργοποιήθηκαν υπέρ της καλλιέργειας της ιδέας περί υπάρξεως μακεδονικής μειονότητας στην Ελλάδα (βλ. ενδεικτικά τις εφημερίδες *Μαχητής*, *Ελληνικός Βορράς*, *Νέα* και *Στόχος* της 28 Ιουνίου 1990, 24 Ιουνίου 1990, 18 Ιουνίου 1990 και 28 Ιουνίου 1990 αντίστοιχα). Οι εφημερίδες αυτές ενισχύουν την προαναφερομένη κρίση του Δικαστηρίου καθόσον κανείς από τους αιτούντες δεν αμφισβήτησε μέχρι σήμερα με τον ένα ή τον άλλο τρόπο τις αιτιάσεις, που αναφέρονται στις εφημερίδες αυτές (...) ήτοι ότι μετέβησαν στην Κοπεγχάγη

.....
Γραφείο Μεταφράσεων Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα

Bureau des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Office, Athens.

No

στις 09 Ιουνίου 1990 και έλαβαν μέρος στη Συνδιάσκεψη για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη (CSCE), όπου υποστήριξαν ότι υπάρχει στην Ελλάδα μακεδονική μειονότητα και συνεχάρησαν τον Τούρκο Καθηγητή ΑΤΑΟΦ, ο οποίος διάβασε κείμενο, το οποίο περιελάμβανε προκλητικούς και απαράδεκτους ισχυρισμούς κατά της Ελλάδας. Ένα από τα μέλη της προσωρινής διοίκησης, ο κ. Κ.Γ.

αρνήθηκε κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου της Φλώρινας κατά του εκδότη της Εφημερίδας Στόχος να δεχθεί ότι ήταν έλληνας (...). Εξάλλου, δεκαέξι ιδρυτικά μέλη του προαναφερομένου σωματείου φέρονται ότι συνέβαλαν οικονομικά, έτσι ώστε οι Χ.Σ. και Σ.Α.

μεταβούν στην Κοπεγχάγη για να υποστηρίξουν τις ιδέες τους (...). Με βάση τα πιο πάνω πραγματικά περιστατικά, που αποδείχθηκαν, το Δικαστήριο θεωρεί ότι ο πραγματικός στόχος του σωματείου δεν είναι αυτός που αναφέρεται στο άρθρο 2 του Καταστατικού, αλλά η προώθηση της ιδέας ότι υπάρχει στην Ελλάδα μακεδονική μειονότητα, το οποίο αντιτίθεται στο εθνικό συμφέρον της Ελλάδας και κατά συνέπεια στο νόμο.

(...) »

B.- Η διαδικασία ενώπιον του Εφετείου της Θεσσαλονίκης

11.- Στις 07 Σεπτεμβρίου 1990, οι αιτούντες άσκησαν έφεση κατά της απόφασης αυτής ενώπιον του Εφετείου της Θεσσαλονίκης. Αφού άκουσε τους αιτούντες το Δικαστήριο αυτό απέρριψε την έφεση, για τους ακόλουθους λόγους

« (...)

III. Το Δικαστήριο κατά την έρευνα της ουσιαστικής βασιμότητας αίτησης, που δικάζεται κατά τη διαδικασία της εκούσιας διαδικασίας, όπως στην προκειμένη περίπτωση, μπορεί και υποχρεούται να λάβει υπόψη κατ' αυτεπάγγελτη συλλογή, λόγω του έντονου δημοσίου συμφέροντος, που εμφιλοχωρεί στη διαδικασία αυτή και άλλα αποδεικτικά στοιχεία, πέρα από αυτά που προσκομίζουν οι διάδικοι, ιδίως πραγματικά περιστατικά και καταστάσεις, που περιέχονται σε δημοσιεύματα (βιβλία, περιοδικά, εφημερίδες, κλπ) προσιτά σε κάθε ενδια-

.....
Γραφείο Μεταφράσεων Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα

Bureau des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Office, Athens.

φερόμενο κατ' απόκλιση των περί βάρους αποδείξεως κλπ γενικώς κρατούντων. Το Δικαστήριο τούτο με βάση τα κατωτέρω πασίγνωστα γεγονότα, για τα οποία δεν υπάρχει αμφιβολία ότι είναι αληθινά, δέχεται, σε σχέση πάντοτε με την ένδικη υπόθεση, τα εξής : η αρχαία (κλασσική) Μακεδονία περιλαμβάνεται μεταξύ Αιγαίου Πελάγους και των ορέων Καμβούνια, Πιέρια και Ολυμπος προς νότο, των λιμνών Αχρίδα και Πρέσπας και των ορέων Μπαμπούνια - Σκόμιον (Ρίλα Πλανίνα) και Ροδόπη προς βορρά, του ποταμού Νέστου ανατολικά και των ορέων Γράμμος και Πίνδος δυτικά (βλ. Εκδοτικής Αθηνών : *Μακεδονία*, σελ. 10 και επ., Απ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ : *Σύγχρονα Βαλκανικά Εθνολογικά Προβλήματα*, σελ. Π, Γ. ΜΙΝΤΣΗ, *ιστορία του Μακεδονικού Ζητήματος*, σελ. 29). Οι κάτοικοι της (Μακεδονίας) αποτελούσαν ένα από τα αρχαιότερα ελληνικά φύλα με εγγύτερη συγγένεια προς τους αιολικής επίσης καταγωγής Θεσσαλούς και ιδίως του Μάγνητες. Η γλώσσα τους ήταν ένα από τα παλαιότερα ελληνικά ιδιώματα με συγγένεια προς την αιολική, την αρκαδο-κυπριακή αλλά και τη μυκηναϊκή διάλεκτο. Η θρησκεία του ήταν η κοινή των Ελλήνων, όπως και οι μύθοι και οι παραδόσεις τους όμοιες με αυτές του λοιπού ελλαδικού χώρου (βλ. Η. G. Wells, *The Outline of History*, μετάφραση Κ. ΓΕΡΟΓΙΑΝΝΗ με τον τίτλο *Παγκόσμια Ιστορία*, εκδ. *Περγαμηναί*, Κεφάλαιο Β' I σελ. 439 και Κεφάλαιο I, σελ. 367, Will Durant *Παγκόσμιος Ιστορία του Πολιτισμού*, επιμ. Απ. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ, 1965, σελ. 483 Β, Pandit Jawaharlal Nehru: *Ματιές στην Παγκόσμια Ιστορία*, μετάφραση Π. ΔΡΑΚΟΥ, Φάρος 1954, σελ. 25, Α. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟ op. cit. σελ. 14 και επ., Μ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ *Η ταυτότητα των Μακεδόνων*, ανακοίνωση στην Ακαδημία Αθηνών στη συνεδρίαση της 8 Νοεμβρίου 1998, Κ. ΒΑΒΟΥΣΚΟΥ : Ανασκευή των εις το σχέδιον της νέας Αυστραλιανής Εγκυκλοπαίδειας *Australian People* ως προς το λήμμα «Μακεδονία» περιλαμβανομένων, ομιλία σε έκτακτη συνεδρία της Ακαδημίας Αθηνών της 7 Μαρτίου 1989, Ν. ΑΝΔΡΙΩΤΗΣ, *The Language and the Greek Origin of the Ancient Macedonians*, Θεσσαλονίκη 1978). Οχι απλώς ως Έλληνες, αλλά ως Πανέλληνες, υπό την έννοια των ενσαρκωτών της παλαιάς ιδέας της δημιουργίας ενιαίου Ελληνικού Κράτους με τη συνένωση των ελληνικών κρατιδίων, έδρασαν οι βασιλείς των Μακεδόνων Φίλιππος Β' και ο γιός του Αλέξανδρος ο Μέγας, που υπήρξαν φορείς και μεταδότης (ο δεύτερος) στους λαούς της Ασίας, όχι του στερουμένου αυτοτέλειας μακεδονικού πολιτισμού, αλλά του ελληνικού. (βλ. Johann Gustav Droysen, *Ιστορία του Μεγάλου Αλεξάνδρου*, μετάφραση, σχόλια κλπ

.....
Γραφείο Μεταφράσεων Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα

Bureau des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Office, Athens.

Ρένου ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗ, 1988, σελ. 1-9, 28 και επ., Εκδοτικής Αθηνών : *Ιστορία του Ελληνικού Έθνους*, τόμος Δ, σελ. 10 και επ.) Και κατά τους μετέπειτα χρόνους, ιδίως μετά την εμφάνιση των Βουλγάρων και των Σλάβων στα Βαλκάνια (VIος -VIIος αιώνας π.Χ.), ο χώρος της Μακεδονίας, όπως αυτός παραπάνω οριοθετήθηκε, υπήρξε το προπύργιο και ο προμαχώνας του ελληνισμού, όπως ακριβώς και κατά την αρχαιότητα. Ο Πολύβιος αποκαλεί τη Μακεδονία «πρόφραγμα» και αποδίδει τιμές στους Μακεδόνες γιατί πολεμούν τους Βαρβάρους (μη Έλληνες) για την ασφάλεια των (λοιπών) Ελλήνων (Πολυβίου : *Historiae*, έκδοση Λειψίας, 1898, τόμος 3, βιβλίο 9, σελ. 35). Το ίδιο επαναλαμβάνει για τη Βυζαντινή Περίοδο ο γάλλος ιστορικός Paul Lemerle στο κλασσικό του έργο *Philippe et la Macedoine Orientale*, Παρίσι 1945, σελ. 516-517. Και κατά τους μετά τον 3^ο μ.Χ. αιώνα μέχρι σήμερα χρόνους σημειώνεται σε Οδηγό της Θεσσαλονίκης, που συνέταξαν γερμανοί ιστορικοί και αρχαιολόγοι κατά τη διάρκεια του τελευταίου Παγκοσμίου Πολέμου, : «οι καταγίδες των μεταναστεύσεων των λαών που συχνά καταμάστιξαν τη Βαλκανική διαλύθηκαν επάνω σ' αυτόν τον ισχυρότατο προμαχώνα του ελληνισμού» (βλ. Α. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟ, *op. cit.* σελ. 17 και επ.). Μακεδονία και Μακεδόνες ως ιδιαίτερος εθνολογικός σχηματισμός δεν μνημονεύεται σε κάποιο επίσημο κείμενο του πρόσφατου αλλά και του απώτερου παρελθόντος. Η Συνθήκη του Βερολίνου και η υπ' αυτής ανακληθείσα Συνθήκη του Αγίου Στεφάνου αγνοούν τις έννοιες αυτές. Στην επίσημη τουρκική απογραφή του 1905 γίνεται λόγος για Έλληνες και Βούλγαρους ή Βουλγαρίζοντες κατοίκους των βιλαετιών Θεσσαλονίκης και Μοναστηρίου, όπου το ελληνικό στοιχείο πλειοψηφούσε, όχι δε και για Μακεδόνες, αφού κανένας από τους απογραφέντες δεν δήλωσε τέτοια καταγωγή (Α. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, *op. cit.* σελ. 84 και επ. Γ. ΡΟΥΣΣΟΥ *Νεώτερη Ιστορία του Ελληνικού Έθνους*, τόμος 5 σελ. 63 επ, όπου και παράθεση των πινάκων απογραφής). Ο Γάλλος Πρόξενος στη Θεσσαλονίκη Ε.Μ. COUSINERY στο έργο του *Voyage dans la Macedone*, Παρίσι 1831, τόμος I, σελ. 53, 67-68 και τόμος 2 σελ. 140), μας πληροφορεί ότι οι Βούλγαροι (όπως ονομάζονταν τότε όλοι οι σλαβόφωνοι) ποτέ δεν εισέδραν στα κάτω από το Βέρμιο δάση, όπου ο πληθυσμός έμεινε ελληνικός. Αναφερόμενος στην ίδια περιοχή ο Γερμανός γεωγράφος Leonard D. SCHULTZE στο έργο του *Macedonien Landschafts und Kulturbilder*, Ιένα 1927, σελ. 106, παρατηρεί ότι οι κάτοικοί της ως προς τη γλώσσα, τις παραδόσεις, την πολιτική συγγένεια, την εθνική βούληση και το θρήσκευμα είναι το ίδιο έγκυροι

.....
Γραφείο Μεταφράσεων Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα

Bureau des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la République Hellénique, Athènes.


Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Office, Athens.

(γνήσιοι) Έλληνες, όπως και οι αδερφοί τους του Νότου, επαναλαμβάνοντας με άλλη διατύπωση τα από το λόρδο SALISBURY, αντιπρόσωπο της Μ. Βρετανίας στο Συνέδριο του Βερολίνου κατά τη συνεδρίαση της 19.06.1878 λεχθέντα : «Η Μακεδονία και η Θράκη είναι τόσο ελληνικές όσο και η Κρήτη» (Κ. ΒΑΒΟΥΣΚΟΣ, *op.cit.* σελ. 84). Το γεγονός ότι μικρό μέρος του πληθυσμού της παραπάνω περιοχής ομιλεί και γλώσσα βουλγαρική, κατά βάση, κατάσπαρτη με δάνειες σλαβικές, ελληνικές, βλάχικες και αρβανίτικες λέξεις, δεν αποτελεί απόδειξη περί της σλαβικής ή βουλγαρικής καταγωγής του, γιατί το κριτήριο αυτό μεμονωμένο δεν έχει οποιαδήποτε αξία, όπως απέδειξε η πείρα του πρόσφατου παρελθόντος με την αναγκαστική μετανάστευση στην Ελλάδα Ελλήνων αναμφιβόλως από τη Μ. Ασία, οι οποίοι αγνοούσαν τελείως την ελληνική γλώσσα. Χαρακτηριστικό είναι ότι μεταξύ των αγωνιστών του Μακεδονικού Αγώνα (1904 - 1908) περιλαμβάνονται άνδρες, που μιλούσαν το βουλγαροσλαβικό ιδίωμα, αλλά είχαν πλήρη ελληνική συνείδηση, όπως οι ΚΩΤΑΣ, ΝΤΑΛΙΠΗΣ, ΚΥΡΟΥ, ΓΚΟΝΟΣ και άλλοι. Για τους ξενόφωνους αυτούς Έλληνες ο Ρώσος ιστορικός Ε. GOLOUBINSTII έγραψε στη *Σύντομη Ιστορία των Ορθόδοξων Εκκλησιών Βουλγαρίας, Σερβίας και Ρουμανίας*, Μόσχα 1871, ότι έτρεφαν εναντίον κάθε βουλγαρικού ή σλαβικού μίσος αδυσώπητο και περιφρόνηση έντονη (Κ. ΒΑΒΟΥΣΚΟΣ *op. cit.* σελ. 85). Η περιοχή της (αρχαίας) Μακεδονίας μετά τους Βαλκανικούς Πολέμους 1912 - 1913 ανήκει στην επικράτεια της Ελλάδας κατά 51,57%, της Γιουγκοσλαβίας κατά 38,52% και της Βουλγαρίας κατά 10,57% (βλ. Εκδοτική Αθηνών *Μακεδονία*, σελ. 504, όπου και χάρτης). Διαμορφώθηκε έτσι ένα εδαφικό status, με την οικειοθελή δε ή ύστερα από διμερείς συμφωνίες, όπως η ελληνοβουλγαρική του 1926, γνωστή ως συμφωνία ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ - ΜΟΛΩΦ, ανταλλαγή πληθυσμών και τον εποικισμό του ελληνικού τμήματος της Μακεδονίας από Έλληνες της Τουρκίας, στο τμήμα αυτό παρέμειναν μόνο Έλληνες, έστω και αν μέρος αυτών ήταν δίγλωσσοι. Κατέστη δηλαδή η Ελληνική Μακεδονία απολύτως ομοιογενές μέρος της ελληνικής επικράτειας (βλ. Κ. ΒΑΒΟΥΣΚΟΣ *op.cit.* σελ. 92, Απ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟ *op. cit.* σελ 51, παραπέμποντα και στο έργο του Γερμανού Stephan RONART *Griechenland von heute*), ιδίως μετά την μετακατοχική περίοδο (1945 - 1949), οπότε σχεδόν πάντες οι μη έχοντες ελληνική συνείδηση δίγλωσσοι κάτοικοι της περιοχής μετανάστευσαν σε γειτονικά κράτη (Ε. ΚΟΦΟΣ *Nationalism and Communism in Macedonia*, Θεσσαλονίκη 1964, σελ. 185 επ), όπου υποβλήθηκαν σε

.....
Γραφείο Μεταφράσεων Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα

Bureau des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Office, Athens.



μετάλλαξη της ελληνίζουσας ή βουλγαρίζουσας εθνικότητάς τους σε «Μακεδονική» δηλ. σε σλαβομακεδονική. (βλ. ΚΩΦΟΣ *Η σημερινή Γιουγκοσλαβία*, Αθήνα 1990, σελ. 50, Κέντρο Απόδημου Ελληνισμού Μακεδονία, *Ιστορία και Πολιτισμός*, 1989 από την Εκδοτική Αθηνών, σελ 29, επ.). Της δημιουργίας αυτής της κατάστασης προηγήθηκαν ορισμένα βίαια γεγονότα, όπως η εξέγερση του ILINDEN, κατά την οποία οι Βούλγαροι φέρονται ότι επαναστάτησαν κατά των Τούρκων στις 2.08.1903 στο Κρούσοβο, πόλη κοντά στο Μοναστήριο με συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού στοιχείου, στην πραγματικότητα όμως εναντίον των Ελλήνων κατοίκων του, τους οποίους σε συνεργασία με τους Τούρκους προσπάθησαν να εξοντώσουν, χωρίς σημαντική βλάβη των λοιπών κατοίκων της πόλης αυτής (βλ. ΒΑΒΟΥΣΚΟ, *op. cit.* σελ. 89, Douglas DAKIN *The Greek Struggle in Macedonia 1897 - 1913*, Θεσσαλονίκη 1966, σελ. 92 επ., ιδίου με τη συνεργασία Ι.Κ. ΜΑΖΑΡΑΚΗ - ΑΙΝΙΑΝΟΣ, Ε. ΚΩΦΟΥ, Ι. ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΥ *Ο Μακεδονικός Αγώνας*, Αθήνα 1985, σελ. 30 επ., Γ. ΜΙΝΤΣΗ *op. cit.* σελ. 53 επ.). Μέχρι του έτους 1914 «Μακεδονία» ως σλαβικό κράτος και «Μακεδονικό Έθνος» ως ιδιαίτερη εθνότητα ήταν έννοιες άγνωστες. Η στη Σερβική επικράτεια περιελθούσα Μακεδονία, όπως και η αντίστοιχη της Βουλγαρίας, αποτελεί μία στενόμακρη εδαφική λωρίδα κατά μήκος των ελληνικών συνόρων, η οποία καλύπτει μικρό μόνο μέρος της Σερβίας. Τα Σκόπια, που φέρονται σήμερα ως πρωτεύουσα της υπό παραπλανητική επωνυμία Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας, του Ομόσπονδου Γιουγκοσλαβικού Κράτους, ευρίσκονται μακριά από τη Μακεδονία. Η Σ.Δ.Μ. ιδρύθηκε κατά τη διάρκεια της Γερμανικής Κατοχής (βλ. Ε. ΚΩΦΟΣ *The Impact of the Macedonian Question on Civil Conflict in Greece 1943 - 1948*, Αθήνα 1989), η ίδρυσή της δε αποτελούσε προσπάθεια ηθελημένης πολιτικής, όπως με την παραχώρηση των περιοχών Σκοπίων και Τετόβου, που ανήκαν στην Αρχαία Δαρδανία, χώρα μη Μακεδονική, σε αυτή, δηλωθεί η παρουσία σερβικού πληθυσμού στην αραιοκατοικημένη περιοχή της πέρα από τα ελληνικά σύνορα Μακεδονίας, που περιελάμβανε Σέρβους, Έλληνες, Ελληνοβλάχους, τουρκοφέροντες Μουσουλμάνους και Βούλγαρους ή ενός σλαβόφωνου πληθυσμού με ιδιαίτερο γλωσσικό ιδίωμα και ρευστή εθνική συνείδηση (βλ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟ *op. cit.* σελ.12 επ. Ν. ANDRIOTIS *The Confederate State of Skopie and its Language*, Αθήνα 1957, όπου και η σχετική βιβλιογραφία). Η ίδρυση της Σ.Δ.Μ. απέβλεπε μακροχρονίως την επανασύνδεση Μακεδονικού Κράτους υπό σλαβικό όμως μανδύα με σκοπό

.....
Γραφείο Μεταφράσεων Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα

Bureau des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Office, Athens.

την έξοδο της χώρας αυτής στο Αιγαίο. Μέσο για το σκοπό αυτό αποτελεί ο προσεταιρισμός δίγλωσσων ελλήνων της Ελληνικής Μακεδονίας με διάφορους τρόπους. Στην προσπάθεια αυτή εντάσσεται, σε εφαρμογή «ντιρεκτίβας» σλαβικών οργανώσεων του Εξωτερικού, η σύσταση σωματείου στη Φλώρινα υπό την επωνυμία «ΣΤΕΓΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ». Ετσι προετοιμάζεται η δημιουργία Μακεδονικού ζητήματος με διεθνείς προεκτάσεις (βλ. δηλώσεις Σέρβων πολιτικών στην εφημερίδα «BORBA» της 8.11.1990 και στο περιοδικό «NIN» της 1.02.1991). Αρωγοί του εγχειρήματος αυτού είναι οι υποβάλλοντες την ένδικη αίτηση αναγνώρισεως του παραπάνω σωματείου. Οι από αυτούς Χ Σ και Σ Α

με παρουσία τους σε διεθνή Διάσκεψη αμφισβήτησαν την ελληνικότητα της (ελληνικής) Μακεδονίας, ιδίως ο πρώτος διακρίνοντας μεταξύ Μακεδόνων και Ελλήνων (βλ. εφημερίδα «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΒΟΡΡΑΣ» της 17.03.1991, όπου και φωτογραφίες αυτών μεταξύ 16 μελών της «μακεδονικής» αντιπροσωπείας στη ΔΑΣΕ Κοπεγχάγης, εφημερίδα «ΕΘΝΟΣ» της 05.02.1991, σελ. 10). Το γεγονός αυτό σε συνδυασμό με την επωνυμία και το όλο περιεχόμενο του καταστατικού του υπό ίδρυση σωματείου καθιστά τουλάχιστον αμφίβολο το σκοπό του, ο οποίος έγκειται, όπως νομιμοφανώς τα ιδρυτικά του μέλη αναγράφουν στο άρθρο 2 του καταστατικού, στην πολιτιστική, πνευματική και καλλιτεχνική καλλιέργεια των μελών του, την πολιτιστική αποκέντρωση, κλπ. Η κρίση αυτή ενισχύεται από το περιεχόμενο του άρθρου 3 παρ.2 του ίδιου καταστατικού, που ορίζει ότι στο ιδρυθησόμενο Τμήμα Νέων του σωματείου εγγράφονται όλοι οι νέοι της περιοχής Φλώρινας. Πρόδηλο από αυτό καθίσταται ότι υφίσταται κίνδυνος εκμεταλλεύσεως της ανωριμότητας νεαρών ατόμων και παγιδεύσεως αυτών με την κατάλληλη προπαγάνδα στην εθνολογικά ανύπαρκτη και ιστορικά αποκρουστέα σλαβομακεδονική μειονότητα. Στο άρθρο 4 του αυτού καταστατικού αναγράφεται ως προϋπόθεση για την εγγραφή μέλους του σωματείου η έγγραφη αποδοχή των αρχών από το υποψήφιο μέλος. Όμως πουθενά στο καταστατικό δεν καθορίζονται οι αρχές αυτές. Ετσι το καταστατικό δεν παρέχει σαφή εικόνα όσων πρόκειται να ακολουθήσουν την εγγραφή, αφού σκόπιμα αποφεύγεται ο σαφής προσδιορισμός των αρχών, που θα διέπουν το υπό ίδρυση σωματείο. Τέλος και αυτός ο τίτλος - επωνυμία του σωματείου, μπορεί να δημιουργήσει σύγχυση, γιατί από πρώτη άποψη δίνει την εντύπωση ότι αναφέρεται στον ελληνικό πολιτισμό της Μακεδονίας, ενώ στην

.....
Γραφείο Μεταφράσεων Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα

Bureau des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Office, Athens.

πραγματικότητα προσβλέπει στον ανύπαρκτο στο χώρο αυτό ιδιαίτερο σλαβικό πολιτισμό. Γενικά στο Δικαστήριο τούτο εδραίως δημιουργείται από τα προεκτεθέντα η πεποίθηση ότι με τη χρήση της λέξης «Μακεδονικός» στοχεύει τη φαλκίδευση κατά έμμεσο και εκ τούτου δόλιο τρόπο και διαβλέπεται πρόθεση των ιδρυτών για διάσπαση της ακεραιότητας της χώρας ...».

(...) »

Γ.- ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

12.- Στις 20 Ιουνίου 1991 οι αιτούντες προσέφυγαν ενώπιον του Αρείου Πάγου επικαλούμενοι κυρίως τα Άρθρα 2, 4, 5 και 12 του Ελληνικού Συντάγματος και τις αντίστοιχες διατάξεις της Σύμβασης. Υποστήριζαν ότι αντίθετα με το νόμο το Εφετείο :

α) δεν περιορίστηκε στο να ελέγξει τη νομιμότητα της σύστασης του σωματίου τους - δηλ. τη συνδρομή των προϋποθέσεων, που τίθενται από το Άρθρο 78 έως 80 Α.Κ. - αλλά άσκησε έλεγχο σκοπιμότητας, στηριζόμενο στις πιθανολογούμενες προθέσεις των ιδρυτικών μελών, οι οποίες (αν τις θεωρήσουμε αληθινές) δεν θα μπορούσαν εντούτοις να αποτελέσουν το αντικείμενο δικαιοδοτικού ελέγχου στο στάδιο της αναγνώρισης του σωματίου,

β) έλαβε υπόψη στοιχεία (κυρίως άρθρα τύπου ανεύθυνα, και αβάσιμα κατά ορισμένων ιδρυτικών μελών), τα οποία δεν είχαν προσκομισθεί από τους διαδίκους,

γ) είχε δεχθεί σαν πραγματικά γεγονότα, που είχαν καθοριστική σημασία για την έκβαση της δίκης χωρίς να διατάξει τη διεξαγωγή αποδείξεων σχετικά με την ακρίβειά τους,

δ) είχε παραμορφώσει το περιεχόμενο του καταστατικού του σωματίου και

ε) δεν είχε επαρκώς αιτιολογήσει την απόφασή του.

.....
Γραφείο Μεταφράσεων Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα

Bureau des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Office, Athens.

Σε υπόμνημα, που κατατέθηκε στις 25 Φεβρουαρίου 1994, οι αιτούντες επανέλαβαν τα παράπονα, που είχαν αναπτύξει στην αίτηση αναίρεσης και διευκρίνιζαν ότι η άρνηση του να επιτρέψουν τη σύσταση του σωματείου τους στηριζόταν σε εκτιμήσεις και υποθέσεις σχετικά με την προσωπικότητα και τις ιστορικές και ιδεολογικές πεποιθήσεις αυτών, που δεν προκύπτουν από το καταστατικό του σωματείου, αλλά από ανώνυμα και ύποπτα δημοσιεύματα.

13.- Με απόφαση της 16 Μαΐου 1994, ο Αρειος Πάγος επικύρωσε την απόφαση του Εφετείου. Έκρινε ότι οι λόγοι αναίρεσης ήταν αόριστοι και αβάσιμοι. Υπογράμμισε ότι μέσα στο πλαίσιο της ειδικής διαδικασίας αναγνώρισης σωματείων το ανακριτικό σύστημα επέτρεπε στο Δικαστήριο να λάβει αυτεπάγγελτα υπόψη γεγονότα, τα οποία δεν είχαν προαναφερθεί από τους διαδίκους και ότι το Δικαστήριο δεν δεσμευόταν από τα αποδεικτικά μέσα και τους ισχυρισμούς τους. Σχετικά με τα «γεγονότα, που έχουν καθοριστική σημασία για την έκβαση της δίκης», οι διάδικοι δεν διευκρίνισαν στην αίτησή τους για ποια στοιχεία επρόκειτο. Το Εφετείο δέχθηκε την αλήθεια ορισμένων περιστατικών, στηριζόμενο στο περιεχόμενο του καταστατικού του σωματείου και σε πασίδηλα γεγονότα, αποδεικνυόμενα από έγγραφα, όπως άρθρα τύπου. Επιπλέον δεν υπάρχει καμία παραμόρφωση του περιεχομένου του καταστατικού του σωματείου. Ο Αρειος Πάγος έκρινε επιπλέον ότι η απόφαση του Εφετείου ήταν επαρκώς αιτιολογημένη. Επισήμανε ακόμα ότι ο ισχυρισμός, σύμφωνα με τον οποίο υπήρχε παραβίαση των Αρθρων 2, 4, 5 και 12 του Συντάγματος καθώς και της Σύμβασης της Ρώμης, δεν αφορούσε την απόφαση του Εφετείου, αλλά την απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου της Φλώρινας. Και αν υποθεθεί ότι οι αιτούντες είχαν υποβάλει λόγο αναίρεσης βάσει του Αρθρου 559 παρ.1 Κ.Πολ.Δικ., αυτός έπρεπε να απορριφθεί σαν αόριστος, επειδή δεν διευκρίνιζαν σε τι το Εφετείο είχε διαπράξει λάθος κατά την ερμηνεία ή εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων.

II.- ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΣΤΑ ΟΠΟΙΑ ΣΤΗΡΙΧΘΗΚΑΝ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

14.- Άρθρο, που εμφανίσθηκε στην εφημερίδα «ΕΘΝΟΣ» στις 5 Φεβρουαρίου 1991 :

.....
Γραφείο Μεταφράσεων Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα

Bureau des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Office, Athens.

No

«Σκόπια : Τα Σκόπια χρησιμοποίησαν τρεις Έλληνες - ο ένας από αυτούς ήταν δημόσιος υπάλληλος - που ισχυρίστηκαν σε στέλεχος της Αμερικάνικης Πρεσβείας, που επισκεπτόταν χωριά της Φλώρινας ότι η Ελληνική Κυβέρνηση ασκούσε καταπίεση.

Τα τρία αυτά πρόσωπα κατέθεσαν κατά της Ελλάδας σε συνάντηση της Συνδιάσκεψης για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη, που έλαβε χώρα στη Δανία στις 15 Ιουνίου 1990. Σύμφωνα με την Παμμακεδονική Ομοσπονδία Αμερικής πρόκειται για τους Χ. Σ. Σ. , Κ. Γ. και Σ. Α.

Ο Σ. είναι δασικός και πληρώνεται από το Ελληνικό Κράτος. Τα πρόσωπα αυτά και άλλοι Έλληνες, μέλη σωματίου με τον τίτλο «ΣΤΕΓΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ» καθοδηγούνται από τον Βασίλ ΤΟΥΒΟΡΚΟΦΣΚΥ, μέλος της Κεντρικής Επιτροπής του Προεδρικού Συμβουλίου της Γιουγκοσλαβίας, ο οποίος έρχεται συχνά στην Ελλάδα, όπου διαμένει σε τροχόσπιτο στη Χαλκιδική».

15.- Άρθρο, που εμφανίσθηκε στην εφημερίδα «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΒΟΡΡΑΣ» στις 17 Μαρτίου 1991 :

«Πρώτος τίτλος : Ο Δούρειος Ιππος των Σκοπίων αύριο ενώπιον του Εφετείου της Θεσσαλονίκης - Απέλαση του αρχηγού της σπείρας Σ. ΤΟΝΤΟΡΟΦΣΚΙ - Συντριπτικά ντοκουμέντα.

Δεύτερος τίτλος : Ο αρχηγός της μυστικής οργάνωσης είναι δημόσιος υπάλληλος - Φάντασμα των «Μακεδόνων του Αιγαίου» - Πως στήθηκε η διεθνής πλεκτάνη εναντίον της Ελλάδας, ποιοι την προωθούν αύριο - Στην αυριανή συνεδρίαση του Εφετείου Θεσσαλονίκης εκτελείται «ντιρεκτίβα», που δόθηκε το 1989. ΡΑΝΤΙΝ, ΠΟΠΩΦ, Σκόπια και ο «Πρόξενος» ΤΟΝΤΟΡΟΦΣΚΙ καθοδηγούν τον τοπικό αρχηγό. Αίτηση παγίδα για να συκοφαντηθεί η Ελλάδα ενώπιον του Διεθνούς Δικαστηρίου.

Ενώ τα δραματικά γεγονότα, που εξελίσσονται σε μια Γιουγκοσλαβία υπό διάλυση και στην ευρύτερη περιοχή των Βαλκανίων παίρνουν διαστάσεις θρίλερ εκμαιεύοντας μια «νέα τάξη» στα Βαλκάνια με στόχο και την Ελληνική Μακεδονία και τη Θράκη, ο αρχηγός μιας

Γραφείο Μεταφράσεων Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα

Bureau des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Office, Athens.

No

μυστικής οργάνωσης, που ονομάζεται «Μακεδόνες του Αιγαίου», Χ. Σ., δημόσιος υπάλληλος πλήρους απασχόλησης στο Ελληνικό Κράτος, θα επιχειρήσει αύριο στη Θεσσαλονίκη να επισύρει την Ελλάδα σε σατανική συνωμοσία, που υποθάλπεται στο εξωτερικό από τα Σκόπια και τα κινήματα ανεξαρτησίας, που ελέγχει στην Αυστραλία. Για το λόγο αυτό ανακοινώθηκε η απέλαση του Γιουγκοσλάβου Προξένου στη Θεσσαλονίκη Σασκο ΤΟΝΤΟΡΟΦΣΚΙ, μόλις εβδομήντα δύο ώρες πριν την αυριανή συνεδρίαση. Η κάλυψη του ΤΟΝΤΟΡΟΦΣΚΙ κατέρρευσε, όταν ο «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΒΟΡΡΑΣ» αποκάλυψε στις 17 Φεβρουαρίου ότι πρόκειται για τον αρχηγό τριγώνου κατά της Ελληνικής Μακεδονίας, που περιλαμβάνει τον Συνταγματάρχη Ντόναλντ ΜΙΛΛΕΡ, Αμερικανό Υποπρόξενο, καθώς και τον Μορφωτικό Ακόλουθο της Αμερικάνικης Πρεσβείας στη Αθήνα Τζον ΚΙΣΛΙΝΓΚ.

Ως γνωστόν και ο Ντοναλντ ΜΙΛΛΕΡ εγκατέλειψε τη Θεσσαλονίκη «τη νύκτα» για τις ΗΠΑ, όταν ο «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΒΟΡΡΑΣ» αποκάλυψε το σκοτεινό «τριγωνικό» του ρόλο στην κατάπτυστη έκθεση του Σταιντ Ντηπάρτμεντ. Ο ΤΟΝΤΟΡΟΦΣΚΙ είναι όργανο των γιουγκοσλαβικών μυστικών υπηρεσιών και χρησιμοποιούσε πράκτορες καθοδηγώντας την επιχείρηση διεθνούς αποσταθεροποίησης μέσα στην Ελληνική Μακεδονία.

Μία φάση αυτής της αποσταθεροποιητικής επιχείρησης θα εξελιχθεί αύριο στη Θεσσαλονίκη. Το Εφετείο της πόλης αυτής θα συζητήσει την αίτηση δεκαεπτά κατοίκων του Νομού Φλώρινας, που ζητούν την έγκριση του καταστατικού τους για σύσταση σωματίου με το όνομα «ΣΤΕΓΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ». Το καταστατικό είναι διατυπωμένο με εξαιρετική προσοχή για να προσφέρει σε μια καλά προγραμματισμένη αποσταθεροποίηση της χώρας μία πλήρη διεθνή νομική κάλυψη : περιβάλλει με νομιμοφανή μανδύα το Δούρειο Ιππο στα ελληνικά σύνορα. Η σχετική αίτηση απερρίφθη από το Μονομελές Πρωτοδικείο της Φλώρινας, το οποίο είχε προηγουμένως απορρίψει προηγούμενη αποκάλυπτη αίτηση των ιδίων προσώπων. Η νέα αίτηση θα συζητηθεί αύριο στο Εφετείο Θεσσαλονίκης σαν μια «κοινή απλούστατη υπόθεση».

Εντούτοις, από τις αποδείξεις και τις πληροφορίες, που προέρχονται από σλαβικές πηγές, προκύπτει ό,τι ακολουθεί :

.....
Γραφείο Μεταφράσεων Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα

Bureau des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Office, Athens.

α) Οι αρχηγοί των δεκαεπτά, που οι περισσότεροι παγιδεύθηκαν σ' ένα φαινομενικά αθώο «πολιτιστικό» σκοπό είναι οι Χ Σ από το Αμύνταιο, δασονόμος του Υπουργείου Γεωργίας και ο Σ Α , πλούσιος επιχειρηματίας από τη Μελίτη του Νομού Φλώρινας, που συνυπογράφουν την αίτηση. Επίσης, συμμετείχαν και οι δύο τον περασμένο Ιούνιο σε συνάντηση της Διάσκεψης για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη (ΔΑΣΕ), που πραγματοποιήθηκε στην Κοπεγχάγη με διάσταση τα ανθρώπινα δικαιώματα. Εκεί δήλωσαν ότι είναι πολίτες της Ελλάδας αλλά «Μακεδονικής Εθνικότητας» και κατήγγειλαν το ελληνικό Κράτος ότι «καταπιέζει» τους «Μακεδόνες» της «Μακεδονίας του Αιγαίου» από τους οποίους «στερεί» όλα τα ανθρώπινα δικαιώματα. Σύμφωνα μάλιστα με την εφημερίδα των εμικρέδων αυτονομιστών της Αυστραλίας «Ωστράλιαν Μασεντόνιαν» (01.08.1990), οι δύο αυτοί μετέφεραν επιστολές με ανάλογες καταγγελίες του Π Δ από το χωριό Κάτω Κλεινές Φλώρινας, που είχε εμφανισθεί στο Στρασβούργο τον Μάιο 1989 να διαμαρτυρηθεί και του Σ Σ , δασκάλου του ελληνικού κράτους, από τη Φλώρινα

β) Ο Χ Σ , όπως αποκάλυψε στις 1 Αυγούστου 1990 η «Αυστραλο-μακεδονική Επιτροπή για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα» είναι ο άορατος Αρχηγός της μυστικής οργάνωσης - Φάντασμα των «Μακεδόνων του Αιγαίου» υπό την επωνυμία «Κεντρική Οργανωτική Επιτροπή για τα Μακεδονικά Ανθρώπινα Δικαιώματα των Μακεδόνων της Μακεδονίας του Αιγαίου», η οποία το 1984 ταχυδρόμησε ένα «Μανιφέστο» με τις - όπως ανέφερε - «απαιτήσεις των Μακεδόνων της Μακεδονίας του Αιγαίου» προκαλώντας στον ελληνικό λαό βαθιά ανησυχία και αγανάκτηση για την δράση άορατων αυτονομιστών πρακτόρων μέσα στην Ελληνική Μακεδονία. Αυτή η μυστική οργάνωση - φάντασμα παραμένει ακόμα άγνωστη, αλλά ισχυρίζεται ότι έχει την έδρα της στη Θεσσαλονίκη, ενώ είναι βέβαιο ότι καθοδηγείται από το εξωτερικό και όλα τα προπαγανδιστικά έντυπά της κατά της Ελληνικής Μακεδονίας εισάγονται από ξένες χώρες

γ) Η συζητούμενη αύριο στο Εφετείο Θεσσαλονίκης αίτηση των 17 για τη «ΣΤΕΓΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ» αποτελεί εκτέλεση προσχεδιασμένης στο εξωτερικό από το 1989 «προβοκάτσιας» σε βάρος της ελληνικής Δικαιοσύνης προκειμένου να

No

παγιδευθεί η Ελλάδα σε μία σειρά απορριπτικών δικαστικών αποφάσεων, οι οποίες όπως έχει σχεδιασθεί θα προσκομισθούν εναντίον της από τα Σκόπια στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και στην Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης στο Στρασβούργο. Η πλεκτάνη είναι σατανική, διότι, αν τα ελληνικά Δικαστήρια δεχθούν την αίτηση του αρχηγού των «Μακεδόνων του Αιγαίου», τότε η Ελλάδα θα νομιμοποιήσει έναν Δούρειο Ιππο των Σκοπίων, που θα παγιδεύσει ανυποψίαστους δίγλωσσους Έλληνες Μακεδόνες, οι οποίοι και θα παραδοθούν στα νύχια των ξένων και των ξενοκίνητων προπαγανδιστών.

Η σλαβική πλεκτάνη, που έρχεται προς κρίση αύριο στους ανύποπτους Εφέτες της Θεσσαλονίκης, περιέχεται σε μία «ντιρεκτίβα» των αυτονομιστών, που κυκλοφόρησε πριν δύο χρόνια, το 1989, από τις αυτονομιστικές οργανώσεις της Αυστραλίας, αμέσως μετά την πρώτη οργανωμένη εμφάνισή τους το 1989 σε διεθνές βήμα στο Συμβούλιο της Ευρώπης στο Στρασβούργο. Τότε οι «Μακεδόνες» καθηγητές Μάικλ ΡΑΝΤΙΝ και Κρις ΠΟΠΩΦ, Αυστραλοί πολίτες, κυκλοφόρησαν για λογαριασμό του «κομιτάτου» Θεσσαλονίκης μία έκθεση δράσης με το τίτλο «Ο δρόμος για τα μακεδονικά ανθρώπινα δικαιώματα». Η έκθεση, που συντάχθηκε και τυπώθηκε στο εξωτερικό στην αγγλική γλώσσα αναφέρει στον τίτλο της ότι είναι εκδόσεις της μυστικής «οργάνωσης - φάντασμα του Χ Σ στη Θεσσαλονίκη. Περιέχει 55 σελίδες και στη σελίδα 38 αναφέρει τα εξής αποκαλυπτικά :

«... Το ακόλουθο σενάριο παρουσιάζει μια ισχυρή επιλογή για να αμφισβητηθεί νόμιμα η άρνηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των Μακεδόνων από το ελληνικό κράτος. Οι Μακεδόνες από την Μακεδονία του Αιγαίου θα μπορούσαν π.χ. να συστήσουν έναν όμιλο λαϊκών χορών με την ονομασία «Μακεδονικός Φολκλορικός Όμιλος». Ο όμιλος αυτός αναμφίβολα θα απαγορευθεί με βάση τους προαναφερθέντες νόμους, που απαγορεύουν τη σύσταση ενώσεων σε εθνική βάση. Σε μία τέτοια περίπτωση, η υπόθεση θα προωθηθεί μέσω του ελληνικού νομικού συστήματος μέχρι του ανωτάτου διοικητικού δικαστικού οργάνου της χώρας, του Συμβουλίου Επικρατείας (με την προϋπόθεση βέβαια ότι οι προσφυγές κατά της απαγόρευσης θα απορριφθούν από τα κατώτερα δικαστήρια). Απόρριψη προσφυγής στο επίπεδο αυτό θα έχει ως αποτέ-

.....
Γραφείο Μεταφράσεων Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα

Bureau des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Office, Athens.

λεσµα την πλήρη ολοκλήρωση των εντοπίων νοµικών µέσων, γεγονός που θα ικανοποιεί µία από τις προϋποθέσεις για να υποβληθεί καταγγελία στα πλαίσια της Σύµβασης Ανθρωπίνων Δικαιωµάτων. Εντός 6 µηνών από την απόφαση (του Ανωτάτου Ελληνικού Δικαστηρίου) µπορεί να υποβληθεί καταγγελία µε το αιτιολογικό ότι το δικαίωµα της ελευθερίας για την ειρηνική συνάθροιση και ένωση (προσώπων) έχει παραβιασθεί, µε αποτέλεσµα το Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωµάτων ή η Επιτροπή των Υπουργών του Συµβουλίου της Ευρώπης να λάβει απόφαση κατά της Ελλάδας ...».

Το παραπάνω «ντιρεκτίβα» του εξωτερικού εκτελείται αύριο κατά γράµµα µε τη συζήτηση της αίτησης των 17 στο Εφετείο Θεσσαλονίκης για τη «ΣΤΕΓΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ».

Ο Χ Σ και ο Σ Α

βρίσκονται υπό την καθοδήγηση των αυτονοµιστών ΡΑΝΤΙΝ και ΠΟΠΩΦ, που συνέταξαν την ανωτέρω έκθεση - «ντιρεκτίβα»! Μαζί µε τους δύο αυτούς ξένους καθοδηγητές τους, µε δύο άλλους καθοδηγητές από τα Σκόπια και δέκα περίπου άλλους εκπροσώπους αυτονοµιστικών «µακεδονικών» οργανώσεων από τις Η.Π.Α., τον Καναδά και την Ευρώπη εμφανίσθηκαν στη ΔΑΣΕ της Κοπεγχάγης, όπου κατήγγειλαν σε διάσκεψη τύπου την Ελλάδα. Την διάσκεψη αυτή οργάνωσε η επίσηµη διπλωµατική αποστολή της Γιουγκοσλαβίας στη ΔΑΣΕ. Συντονίστρια µάλιστα, δίπλα στο Σ , ήταν η Γραµµατέας της Γιουγκοσλαβικής Πρεσβείας, η οποία και διηύθυνε τη συζήτηση µε τους ξένους δημοσιογράφους!

Στην εφηµερίδα «Μακεντονια» της 15 Ιουλίου 1990, όργανο των Σλάβων αυτονοµιστών, που αγωνίζονται από τις ΗΠΑ και το Καναδά για την απόσπαση της Ελληνικής Μακεδονίας και την ενσωµάτωσή της στα Σκόπια, δημοσίευσε αποκαλυπτική φωτογραφία, στην οποία οι Χ Σ , Σ Α ποζάρουν µαζί µε τους καθοδηγητές τους ΡΑΝΤΙΝ και ΠΟΠΩΦ, µε τους καθοδηγητές τους από τα Σκόπια και κοινή οµάδα των πρακτόρων, που παρουσίασε η διπλωµατική αντιπροσωπεία της Γιουγκοσλαβίας στη ΔΑΣΕ. Η φωτογραφία και η σχετική ειδησεογραφία του οργάνου

Γραφείο Μεταφράσεων Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα

Bureau des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Office, Athens.

των Σλάβων αυτονομιστών στεγάζεται με τον τίτλο : «Η Γιουγκοσλαβία προστατεύει τα μειονοτικά δικαιώματα».

+

III.- ΣΧΕΤΙΚΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ

A.- ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

16.- Το Άρθρο 4 παρ.1 του Συντάγματος έχει ως εξής :
«Οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου».

17.- Το Άρθρο 12 παρ.1 του Συντάγματος είναι το ακόλουθο :

1.- Οι Έλληνες έχουν το δικαίωμα να συνιστούν ενώσεις και μη κερδοσκοπικά σωματεία, τηρώντας τους νόμους, που ποτέ όμως δεν μπορούν να εξαρτήσουν την άσκηση του δικαιώματος αυτού από προηγούμενη άδεια.

18.- Ο Αστικός Κώδικας περιλαμβάνει τις ακόλουθες διατάξεις, που αφορούν τους μη κερδοσκοπικούς συλλόγους :

ΑΡΘΡΟ 78 ΣΩΜΑΤΕΙΟ

«Ένωση προσώπων, που επιδιώκει σκοπό μη κερδοσκοπικό, αποκτά νομική προσωπικότητα από την εγγραφή του σε ειδικό δημόσιο βιβλίο (σωματείο), που τηρείται στο πρωτοδικείο της έδρας του. Για να συσταθεί σωματείο, χρειάζονται είκοσι τουλάχιστον άτομα»

ΑΡΘΡΟ 79 ΑΙΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΓΡΑΦΗ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

«Για την εγγραφή του σωματείου στο βιβλίο, οι ιδρυτές ή η διοίκηση του σωματείου υποβάλλουν αίτηση στο Πρωτοδικείο. Στην αίτηση επισυνάπτονται η συστατική πράξη, τα ονόματα των μελών της διοίκησης και το καταστατικό με τις υπογραφές των μελών και με χρονολογία»

ΑΡΘΡΟ 80 ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Γραφείο Μεταφράσεων Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα
Bureau des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la République Hellénique, Athènes.
Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Office, Athens.

«Το καταστατικό για να είναι έγκυρο, πρέπει να καθορίζει : 1) το σκοπό, την επωνυμία και την έδρα του σωματείου, 2) τους όρους της εισόδου, της αποχώρησης και της αποβολής των μελών, καθώς και τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους, (...)»

ΑΡΘΡΟ 81

ΑΠΟΦΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

«Αν συντρέχουν οι νόμιμοι όροι, το Πρωτοδικείο δέχεται την αίτηση (...)»

ΑΡΘΡΟ 105

ΔΙΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

«Με απόφαση του Πρωτοδικείου μπορεί να διαλυθεί το σωματείο, ... 3) αν το σωματείο επιδιώκει σκοπό διαφορετικό από εκείνον, που καθορίζει το καταστατικό ή αν ο σκοπός ή η λειτουργία του σωματείου έχουν καταστεί παράνομοι ή ανήθικοι ή αντίθετοι προς τη δημόσια τάξη.

Γ.- ΚΩΔΙΚΑΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

19.- Η εκούσια δικαιοδοσία, που ακολουθείται από τα Δικαστήρια, όταν εξετάζουν κυρίως τις αιτήσεις καταχώρησης των σωματείων τηρεί τις ακόλουθες διατάξεις :

ΑΡΘΡΟ 744

«Το Δικαστήριο μπορεί και αυτεπαγγέλτως να διατάζει κάθε μέτρο πρόσφορο για την εξακρίβωση πραγματικών γεγονότων, ακόμη και εκείνων, που δεν έχουν προταθεί (...)».

ΑΡΘΡΟ 759 παρ.2 και 3

2.- Η απόδειξη, που διατάζει το Δικαστήριο διεξάγεται με την επιμέλεια κάποιου από τους διαδίκους.

3.- Το Δικαστήριο ακόμη και αποκλίνοντας από τις διατάξεις, που ρυθμίζουν την απόδειξη, διατάζει αυτεπαγγέλτως κάθε τι που κατά την κρίση του είναι απαραίτητο για την εξακρίβωση της αλήθειας των πραγματικών γεγονότων.

.....
Γραφείο Μεταφράσεων Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα

Bureau des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Office, Athens.

No

Επιπλέον, το άρθρο 336 παρ.1 ορίζει ότι :

«Πραγματικά γεγονότα, τα οποία είναι τόσο πασίγνωστα ώστε να μην υπάρχει εύλογη αμφιβολία ότι είναι αληθινά, λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως και χωρίς απόδειξη.

Τέλος το άρθρο 345 παρέχει στο διάδικο, που δεν φέρει το βάρος της απόδειξης, το δικαίωμα να προσάγει αντίθετη απόδειξη.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

20.- Οι αιτούντες προσέφυγαν ενώπιον της Επιτροπής στις 16 Νοεμβρίου 1994. Ισχυρίσθηκαν παραβιάσεις των άρθρων 6, 9, 10, 11 και 14 της Σύμβασης.

21.- Η Επιτροπή έκρινε παραδεκτή την αίτηση (No 26695/95) στις 24 Ιουνίου 1994, καθόσον αφορούσε έξι από τους επτά αιτούντες, επειδή απεβίωσε εν τω μεταξύ ο έβδομος, ο κ. Κ Γ

. Στην αναφορά της 11 Απριλίου 1997 (Άρθρο 31), διατύπωσε την ομόφωνη γνώμη ότι υπήρχε παραβίαση του άρθρου 11 της Συνθήκης, ότι δεν συνέτρεχε λόγος να εξετάσει αν υπήρχε παραβίαση των άρθρων 6 και 14 και ότι κανένα ξεχωριστό θέμα δεν τίθεται σύμφωνα με τα άρθρα 9 και 10. Το πλήρες κείμενο της γνώμης της Επιτροπής αναφέρεται σε παράρτημα στην παρούσα απόφαση (1)

(1) Σημείωση του Γραμματέα : για λόγους πρακτικούς, δεν θα αναφερθεί παρά μόνο στην έντυπη έκδοση (Συλλογή των Αποφάσεων 1998), αλλά οποιοσδήποτε μπορεί να την προμηθευθεί από τη Γραμματεία.

ΤΕΛΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ, ΠΟΥ ΚΑΤΑΤΕΘΗΚΑΝ ΣΤΟ ΔΙΚΑ ΣΤΗΡΙΟ

Γραφείο Μεταφράσεων Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα

Bureau des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Office, Athens.

22.- Στο υπόμνημά τους οι αιτούντες ζητούν από το Δικαστήριο να δεχθεί την αίτησή τους στο σύνολό της και να υποχρεώσει την Ελληνική Κυβέρνηση να καταβάλει αποζημίωση και τα δικαστικά έξοδα.

23.- Από την πλευρά της η Κυβέρνηση θεωρεί ότι η αίτηση μπορεί να απορριφθεί σαν απαράδεκτη λόγω μη εξάντλησης των εσωτερικών ενδίκων μέσων ή σαν προφανώς αβάσιμη ή σαν αβάσιμη επί της ουσίας ως προς όλες τις αιτιάσεις.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

I.- ΟΙ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΕΣ ΕΝΣΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

A.- ΜΗ ΕΞΑΝΤΛΗΣΗ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΕΝΔΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ

24.- Σύμφωνα με την Κυβέρνηση οι αιτούντες δεν εξήντλησαν τα εσωτερικά ένδικα μέσα, αφού παρέλειψαν να επικαλεσθούν ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων τα άρθρα 6, 9, 10 και 14 της Σύμβασης. Είχαν επικαλεσθεί ενώπιον του Αρείου Πάγου μόνο τα άρθρα 2 (υποχρέωση του Κράτους να σέβεται και να προστατεύει την ανθρώπινη αξιοπρέπεια), 4 (ισότητα απέναντι στο νόμο), 5 (ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας) και 12 (ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι) του Ελληνικού Συντάγματος, καθώς και τις αντίστοιχες διατάξεις της Σύμβασης.

25.- Οι αιτούντες υποστηρίζουν ότι η επίκληση των παραπόνων σχετικών με τα άρθρα 9, 10 και 14 της Σύμβασης, κυρίως ενώπιον του Αρείου Πάγου, δεν θα μπορούσε να γίνει ρητά δεδομένης της ατμόσφαιρας, που επικρατούσε την εποχή εκείνη : τα Ελληνικά Δικαστήρια και κυρίως ο Αρειος Πάγος θα προσβάλλονταν και θα απέρριπταν πανηγυρικά ένα τέτοιο ισχυρισμό στο μέτρο που το σύνολο των Δικαστών δεχόταν την ιδέα ότι δεν υπήρχε μακεδονική μειονότητα στην Ελλάδα και ότι μόνη η επίκληση της μακεδονικής συνείδησης θα ισοδυναμούσε με προδοσία.

.....
Γραφείο Μεταφράσεων Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα

Bureau des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Office, Athens.



26.- Στην απόφασή της επί του παραδεκτού η Επιτροπή εκτίμησε ότι οι αιτούντες είχαν εγείρει στην ουσία ενώπιον του Αρείου Πάγου τα παράπονα, που έθεσαν ενώπιον των οργάνων της Σύμβασης.

27.- Στην απόφαση του Young, James και Webster κατά του Ηνωμένου Βασιλείου (στις 13 Αυγούστου 1981, Σειρά Α, Νο 44), το Δικαστήριο έκρινε ότι το άρθρο 11 της Σύμβασης, παρά τον αυτόνομο ρόλο του και την ιδιαιτερότητα του πεδίου εφαρμογής του, μπορεί να αντιμετωπισθεί επίσης υπό το φως των άρθρων 9 και 10. Η προστασία της προσωπικής γνώμης, που παρέχεται από τα άρθρα αυτά με τη μορφή της ελευθερίας της συνείδησης και της ελευθερίας της έκφρασης, ήταν, επίσης, έναν από τους σκοπούς της ελευθερίας του συνεταιρίζεσθαι όπως κατοχυρώνεται από το άρθρο 11 (ο.π. σελ. 23, παρ. 57).

Το Δικαστήριο επισημαίνει ότι το Πολυμελές Πρωτοδικείο Φλώρινας και το Εφετείο Θεσσαλονίκης, για να αρνηθούν να καταχωρήσουν το σωματείο των αιτούντων, βασίσθηκαν εν μέρει στο γεγονός ότι οι ίδιοι είχαν δημόσια ισχυρισθεί ότι είναι «μακεδονικής» εθνικής καταγωγής και ότι έχουν «μακεδονική εθνική συνείδηση» και αμφισβήτησαν στη Διάσκεψη για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη (ΔΑΣΕ) στη Κοπεγχάγη την ελληνική ταυτότητα της Ελληνικής Μακεδονίας (προαναφερόμενες παρ. 10-11).

Σύμφωνα με τις περιστάσεις της υπόθεσης το Δικαστήριο εκτιμά ότι τα παράπονα των αιτούντων σχετικά με τα άρθρα 9, 10 και 14 της Σύμβασης αφορούν επίσης την ίδια την ουσία του άρθρου 11, έτσι ώστε οι αιτούντες πράγματι στηρίχθηκαν ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων σε λόγους ισοδύναμου αποτελέσματος, κατά το πνεύμα της νομολογίας του Δικαστηρίου στο θέμα αυτό.

Σχετικά με τα παράπονα σχετικά με το άρθρο 6 παρ. 1 στο μέτρο που αφορούν τον τρόπο με τον οποίο οι εθνικές δικαιοδοσίες χρησιμοποίησαν ορισμένα αποδεικτικά στοιχεία για να απορρίψουν την αίτηση αναγνώρισης του σωματείου, είναι πανομοιότυπα με αυτά, που εγέρθησαν από τους αιτούντες σύμφωνα με το άρθρο 11.

Η ένσταση αυτή πρέπει, συνεπώς, να απορριφθεί.

B.- ΚΑΤΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ

28.- Ενώπιον της Επιτροπής η Κυβέρνηση είχε εγείρει ένσταση απαράδεκτου επί τη βάσει της κατάχρησης του δικαιώματος ατομικής προσφυγής, ισχυριζόμενη, ανάμεσα σε άλλα, ότι οι αιτούντες επιχειρούσαν να θέσουν ενώπιον των οργάνων της Σύμβασης τη διαφορά ανάμεσα στην Ελλάδα και την πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας («FYROM»), που αφορά το όνομα της τελευταίας. Η Επιτροπή δεν δέχθηκε την ένσταση εκτιμώντας, αφ' ενός, ότι αυτή σχετιζόταν με την ουσία της υπόθεσης και ότι, αφ' ετέρου, «εάν αρνείτο να εξετάσει την αίτηση επί τη βάσει του ενδεχομένου αδιεξόδου, που θα μπορούσε αυτή να έχει στις διαπραγματεύσεις ανάμεσα στην Ελλάδα και την πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας θα παραγνώριζε τα καθήκοντά της κατά το άρθρο 19 της Σύμβασης».

Ενώπιον του Δικαστηρίου η Κυβέρνηση εγείρει εκ νέου την ένσταση αυτή, σχετίζοντας την αυτή τη φορά με το άρθρο 17 της Σύμβασης και υποστηρίζοντας ότι οι επιδιωκόμενοι στόχοι από τους αιτούντες μέσω της παρούσας υπόθεσης αντιτίθενται στη συμφωνία, που συνάφθηκε ανάμεσα στην Ελλάδα και τη FYROM στις 13 Σεπτεμβρίου 1995.

29.- Το Δικαστήριο δεν δέχεται τη θέση της Κυβέρνησης και δεν θεωρεί ότι το άρθρο 17 μπορεί να εφαρμοσθεί καθώς δεν υπάρχει τίποτε στο καταστατικό του επίμαχου σωματείου (προαναφερομένη παρ.8), που να επιτρέπει να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι αυτό υπερισχύει της Σύμβασης για να επιδοθεί σε δραστηριότητα ή να πραγματοποιήσει πράξη, που αποσκοπεί στην καταστροφή των δικαιωμάτων και ελευθεριών, που αναγνωρίζει (*mutatis mutandis*, απόφαση Ενοποιημένου Κομμουνιστικού Κόμματος της Τουρκίας και άλλων κατά της Τουρκίας της 30 Ιανουαρίου 1998, Συλλογή Αποφάσεων 1998 - I, σελ. ..., παρ.60).

II.- ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΙΣΧΥΡΙΖΟΜΕΝΗ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 11 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

.....
Γραφείο Μεταφράσεων Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα

Bureau des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Office, Athens.

30.- Οι αιτούντες ισχυρίζονται ότι η απόρριψη από τις εθνικές δικαιοδοσίες της αίτησης καταχώρησης του σωματείου της παραβίασε το δικαίωμά τους της ελευθερίας του συνεταιρίζεσθαι, που εγγυάται το άρθρο 11 της Σύμβασης, το οποίο έχει ως ακολουθεί :

«1.- Κάθε άνθρωπος έχει το δικαίωμα της ελευθερίας στην ειρηνική συγκέντρωση και στην ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος να ιδρύσει με άλλους συνδικάτα και να προσχωρήσει σε συνδικάτα για να προασπίσει τα συμφέροντά του».

2.- Η άσκηση των δικαιωμάτων αυτών δεν μπορεί να αποτελέσει το αντικείμενο άλλων περιορισμών από αυτών που, προβλεπόμενοι από το νόμο, αποτελούν απαραίτητα μέτρα μέσα σε μία δημοκρατική κοινωνία για την εθνική ασφάλεια, τη δημόσια ασφάλεια, την υπεράσπιση της τάξης και την πρόληψη του εγκλήματος, την προστασία της υγείας ή της ηθικής, ή την προστασία των δικαιωμάτων και των ελευθεριών του άλλου. Το παρόν άρθρο δεν απαγορεύει να τίθενται νόμιμοι περιορισμοί για την άσκηση αυτών των δικαιωμάτων από τα μέλη των Ενόπλων Δυνάμεων, της Αστυνομίας ή της διοίκησης του Κράτους».

A.- ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΑΡΞΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ

31.- Με τους αιτούντες και την Επιτροπή, το Δικαστήριο εκτιμά ότι η άρνηση των Ελληνικών Δικαστηρίων να καταχωρήσουν το σωματείο των αιτούντων μεταφράζεται σε επέμβαση των αρχών στην άσκηση του δικαιώματος της ελευθερίας του συνεταιρίζεσθαι των τελευταίων : μία τέτοια άρνηση στερούσε στους ενδιαφερομένους κάθε δυνατότητα συνέχισης συλλογικά ή ατομικά των σκοπών, που καθορίσθηκαν στο καταστατικό του σωματείου και άσκησης του εν λόγω δικαιώματος. Η Κυβέρνηση δεν το αμφισβητεί πλέον.

B.- ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΕΜΒΑΣΗΣ

32.- Παρόμοια επέμβαση παραβιάζει το άρθρο 11, εκτός αν «προβλεπόταν από το νόμο», κατευθυνόμενη προς ένα ή τους νόμιμους σκοπούς της παραγράφου 2 και «απαραίτητο σε μια δημοκρατική κοινωνία», να τους επιτύχουμε.

1.- «Προβλεπόμενη από το νόμο».

33.- Σύμφωνα με τους αιτούντες, η επίδικη επέμβαση δεν «προβλεπόταν από το νόμο», επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 12 του Συντάγματος, η ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι δεν μπορεί να υποβληθεί σε σύστημα προηγούμενης έγκρισης. Είναι για το λόγο αυτό που ο νομοθέτης συνέδεσε την καταχώρηση σωματείου με τη συγκέντρωση καθαρά τυπικών προϋποθέσεων, όπως αυτό προκύπτει από τα άρθρα 78 έως 81 Α.Κ. (προαναφερόμενη παρ. 18). Δυνάμει των διατάξεων αυτών, τα Δικαστήρια θα είχαν την υποχρέωση να αναγνωρίσουν το σωματείο, όταν πληρούνταν αυτές οι προϋποθέσεις.

34.- Η Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι οι εθνικές δικαιοδοσίες σωστά ερμήνευσαν και εφάρμοσαν το εσωτερικό δίκαιο, κυρίως το άρθρο 81 Α.Κ., σύμφωνα με το οποίο «το Πολυμελές Πρωτοδικείο δέχεται την αίτηση [καταχώρησης] αν είναι πεπεισμένο ότι πληρούνται όλες οι νόμιμες προϋποθέσεις (...)». Ο ερευνητικός χαρακτήρας της μη αμφισβητούμενης διαδικασίας, που εφαρμόζεται σε θέματα καταχώρησης σωματείου (άρθρα 741, 744 και 759 παρ.3 Κ.Πολ.Δικ.) επιτρέπει στα Δικαστήρια να συγκεντρώσουν με πρωτοβουλία τους αποδείξεις και να αποδείξουν τα γεγονότα, που είναι καθοριστικά για την έκβαση της δικαιοδοσίας.

35.- Η Επιτροπή δεν έκρινε απαραίτητο να λύσει το θέμα αυτό, επειδή συμπέρανε ότι η εν λόγω επέμβαση ήταν μη συμβατή με το άρθρο 11 σε άλλα θέματα.

36.- Το Δικαστήριο εκτιμά ότι η επίδικη επέμβαση «προβλεπόταν από το Νόμο», επειδή τα άρθρα 79. έως 81 Α.Κ. επιτρέπουν στα Δικαστήρια να απορρίψουν την αίτηση καταχώρησης του σωματείου, όταν διαπιστώσουν ότι η ισχύ του καταστατικού του σωματείου υπόκειται σε εγγύηση. Ειδικότερα, το Δικαστήριο σημειώνει με την Κυβέρνηση ότι ο σκοπός του σωματείου, που αναφερόταν στο καταστατικό πρέπει να είναι αυτός, που πραγματικά επιδιώκει και δεν παραβαίνει το νόμο, τα χρηστά ήθη και τη δημόσια τάξη. Επιπλέον, το άρθρο 105 Α.Κ. προβλέπει τη διάλυση σωματείου, που έχει ήδη συστα-

.....
Γραφείο Μεταφράσεων Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα

Bureau des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Office, Athens.

θεί, όταν προκύπτει ότι επιδιώκει σκοπό διαφορετικό από αυτό, που καθορίζεται από το καταστατικό του (προαναφερόμενη παρ. 18).

2.- ΝΟΜΙΜΟΣ ΣΚΟΠΟΣ

37.- Για την Κυβέρνηση η επίδικη επέμβαση αφορούσε πολλούς σκοπούς : την προστασία της εθνικής ασφάλειας, την υπεράσπιση της δημόσιας τάξης και τη διαφύλαξη των πολιτιστικών παραδόσεων και των ιστορικών και πολιτιστικών ελληνικών συμβόλων.

38.- Το Δικαστήριο δεν πείσθηκε ότι ο τελευταίος από τους σκοπούς αυτούς μπορεί να αποτελέσει έναν από τους «νόμιμους σκοπούς», που προβλέπονται από το άρθρο 11 παρ.2. Οι ενστάσεις για την ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι απαιτούν στενή ερμηνεία, έτσι ώστε η απαρίθμησή τους να είναι αυστηρά περιοριστική και ο καθορισμός τους απαραίτητα περιοριστικός.

39.- Το Δικαστήριο σημειώνει εντούτοις ότι το Εφετείο Θεσσαλονίκης στήριξε την απόφασή του στην πεποίθηση ότι οι αιτούντες συμφωνούν να αμφισβητήσουν την ελληνική ταυτότητα της Μακεδονίας και των κατοίκων της και να θίξουν την εδαφική ακεραιότητα της Ελλάδας. Απέναντι στην κατάσταση, που υπήρχε την εποχή εκείνη στα Βαλκάνια και στα σημεία τριβής στο πολιτικό επίπεδο ανάμεσα στην Ελλάδα και τη FYROM (παρ.42 που ακολουθεί), το Δικαστήριο παραδέχεται ότι η επίδικη επέμβαση τείνει στην προστασία της εθνικής ασφάλειας και την προάσπιση της τάξης.

3.- «ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ ΣΕ ΜΙΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ»

40.- Το Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι το δικαίωμα σύστασης σωματείου αποτελεί στοιχείο ενυπάρχον στο δικαίωμα, που αναφέρεται στο άρθρο 11, ακόμα και αν το τελευταίο δεν διακηρύσσει ρητά το δικαίωμα της ίδρυσης συνδικάτων. Η δυνατότητα των πολιτών να συστήνουν νομικό πρόσωπο για να ενεργούν συλλογικά σε ένα τομέα του ενδιαφέροντός τους αποτελεί μία από τις πιο σημαντικές όψεις του δικαιώματος της ελευθερίας του συνεταιρίζεσθαι, χωρίς την οποία το δικαίωμα αυτό θα ήταν πλήρως απογυμνωμένο. Ο τρόπος με

τον οποίο η εθνική νομοθεσία αφιερώνει την ελευθερία αυτή και την εφαρμογή της από τις αρχές στην πρακτική είναι αποκαλυπτικές της κατάστασης της δημοκρατίας της χώρας για την οποία πρόκειται. Βέβαια τα Κράτη διαθέτουν το δικαίωμα να εξετάσουν τη συμμόρφωση του σκοπού και των δραστηριοτήτων ενός σωματείου με τους κανόνες, που καθορίζονται από τη νομοθεσία, αλλά πρέπει να την χρησιμοποιήσουν με τρόπο που να συμβιβάζεται με τις υποχρεώσεις τους με βάση τη Σύμβαση και με επιφύλαξη του ελέγχου των οργάνων αυτής.

Κατά συνέπεια οι ενστάσεις, που αναφέρονται στο άρθρο 11 απαιτούν αυστηρή ερμηνεία, μόνο λόγοι πειστικοί και επιτακτικοί μπορούν να δικαιολογήσουν περιορισμούς στην ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι. Για να κρίνουν σε ανάλογη περίπτωση την ύπαρξη ανάγκης σύμφωνα με το άρθρο 11 παρ.2, τα Κράτη δεν διαθέτουν παρά ένα περιθώριο περιορισμένης εκτίμησης, η οποία διπλασιάζεται από αυστηρό ευρωπαϊκό έλεγχο, που αφορά ταυτόχρονα το νόμο και τις αποφάσεις, που εφαρμόζονται, συμπεριλαμβανομένης αυτής της ανεξάρτητης νομολογίας.

Όταν ασκεί τον έλεγχό του, το Δικαστήριο δεν έχει καθήκον να υποκαθιστά τις αρμόδιες εσωτερικές δικαιοδοσίες, αλλά να επαληθεύσει σύμφωνα με το άρθρο 11 τις αποφάσεις, που εκδόθηκαν δυνάμει της εκτίμησής τους. Δεν έπεται ότι πρέπει να περιορισθεί στο να ερευνήσει αν το εναγόμενο Κράτος χρησιμοποίησε τη δύναμή του αυτή καλόπιστα, με επιμέλεια και λογικό τρόπο. Πρέπει να εξετάσει την επίδικη επέμβαση λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο της υπόθεσης για να καθορίσει αν αυτή ήταν «αναλογική με τον επιδιωκόμενο νόμιμο σκοπό» και αν οι λόγοι, που επικαλούνται οι εθνικές αρχές για να την αποδείξουν φαίνονται «σχετικοί και επαρκείς». Κάνοντας αυτό, το Δικαστήριο πρέπει να πεισθεί ότι οι εθνικές αρχές εφάρμοσαν κανόνες σύμφωνα με τις αρχές, που επικυρώνονται από το άρθρο 11 και αυτό, να επαυξηθεί, στηριζόμενο σε αποδεκτή εκτίμηση των σχετικών γεγονότων (προαναφερομένη απόφαση Ενοποιημένο Κομμουνιστικό Κόμμα της Τουρκίας και άλλοι, σελ. ... παρ. 46-46).

41.- Σύμφωνα με τους αιτούντες, όλα τα επιχειρήματα, που προτάθηκαν από τις εθνικές δικαιοδοσίες και τη Κυβέρνηση κατά των ιδρυτών του συλλόγου στερούνται βάσης, είναι αόριστα

.....
Γραφείο Μεταφράσεων Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα

Bureau des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Office, Athens.

και αναπόδεικτα και δεν ανταποκρίνονται στην έννοια της «κοινωνικής επιτακτικής ανάγκης».

Από κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν έπεται ότι οποιοσδήποτε των αιτούντων θέλησε να θίξει την εδαφική ακεραιότητα, την κοινωνική ασφάλεια και τη δημόσια τάξη της Ελλάδας. Η επίκληση της συνείδησης του να ανήκει κάποιος σε μειονότητα και η προάσπιση και ανάπτυξη πολιτισμού μειονότητας δεν έλαβε χώρα για να αποτελέσει απειλή για τη «δημοκρατική κοινωνία». Εξίσου, η παρουσία ορισμένων ιδρυτών στην Κοπεγχάγη, στη ΔΑΣΕ, δεν θα μπορούσε να ερμηνευθεί σαν προσβολή στην εθνική ασφάλεια, επειδή η ίδια η Ελληνική Κυβέρνηση αναγνώρισε, υπογράφοντας όλα τα σχετικά κείμενα της ΔΑΣΕ, ότι οι πολίτες μπορεί να συμμετέχουν σε τέτοιες διαδικασίες. Επιπλέον, ο κ. Σ δεν αμφισβήτησε καθόλου την ελληνική ταυτότητα της ελληνικής επαρχίας της Μακεδονίας. Ισχυρίστηκε μόνο ότι η μακεδονική μειονότητα καταπιεζόταν στο χώρο αυτό.

Επιπλέον, ο ισχυρισμός ότι οι ιδρυτές του σωματίου προετοίμαζαν συνωμοσία εναντίον της Ελλάδας δεν είναι βάσιμος. Το άρθρο του τύπου, που επικαλείται τέτοια «αντιρεκτίβα» σλαβικών οργανώσεων του εξωτερικού, είναι φανερά ψεύτικο και κατασκευασμένο από έγγραφα. Αυτό προκύπτει από τη χρησιμοποίηση του όρου «αντιρεκτίβα», που δεν χρησιμοποιείται πλέον στην Ευρώπη στα τελευταία χρόνια του αιώνα μας, καθώς και από το γεγονός ότι δεν δόθηκε καμία επιβεβαίωση της ύπαρξής του μέχρι σήμερα από την Ελληνική Κυβέρνηση. Ανεύθυνες δημοσιεύσεις μιας εφημερίδας δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται σαν αποδεικτικά μέσα από ένα Δικαστήριο, ούτε επιπλέον από την Κυβέρνηση ενός Κράτους, που σέβεται το δικαίωμα αυτό.

Η εδαφική ακεραιότητα, η εθνική ασφάλεια και η δημόσια τάξη δεν απειλούνται από τη λειτουργία ενός σωματίου, του οποίου ο σκοπός είναι να ευνοήσει τον πολιτισμό μιας περιοχής, ακόμα και αν υποθέσουμε ότι αποσκοπούσε επίσης εν μέρει στην προώθηση του πολιτισμού μιας μειονότητας. Η ύπαρξη μειονοτήτων και διαφορετικών πολιτισμών σε μία χώρα αποτελεί ιστορικό γεγονός, το οποίο η «δημοκρατική κοινωνία» θα πρέπει να ανέχεται, ακόμα και να

.....
Γραφείο Μεταφράσεων Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα

Bureau des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Office, Athens.

προστατεύει και να υποστηρίζει σύμφωνα με τις αρχές του διεθνούς δικαίου.

42.- Η Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι οι εθνικές αρχές έχουν δικαίωμα να αρνηθούν να καταχωρήσουν το σωματείο των αιτούντων. Συγκεκριμένα, το Πολυμελές Πρωτοδικείο Φλώρινας και το Εφετείο Θεσσαλονίκης προέβησαν στην αποδεκτή εκτίμηση των περιστάσεων της υπόθεσης και κατέληξαν στο λογικό συμπέρασμα ότι ο πραγματικός σκοπός του σωματείου ήταν εντελώς διαφορετικός από αυτόν, που αναφέρεται στο καταστατικό. Για να σχηματίσουν την πεποίθησή τους οι Δικαστές των Δικαστηρίων αυτών έλαβαν υπόψη αυτεπάγγελτα σαν απόδειξη - όπως τα άρθρα 741, 744 και 759 παρ.3 Κ.Πολ.Δικ. τους επέτρεπαν σε μια τέτοια διαδικασία - ορισμένα άρθρα τύπου και ορισμένα πασιδήλα γεγονότα, όπως η απειλή που αποτελούσε για την Ελλάδα η προπαγάνδα, που γινόταν εναντίον της τότε από τη FYROM, η προσπάθεια «σλαβοποίησης» του όρου «Μακεδονία» από το Κράτος αυτό, ορισμένες διατάξεις του Συντάγματος αυτού, καθώς και η συστηματική εκστρατεία προώθησης της ιδέας της «Ενωμένης Μακεδονίας».

Επιπλέον, τα εν λόγω Δικαστήρια επισήμαναν ότι το άρθρο 4 του καταστατικού του σωματείου προέβλεπε ότι η αποδοχή των μεγάλων του αρχών ήταν η προϋπόθεση *sine qua non* για να γίνει κανείς μέλος, χωρίς εντούτοις να τις διευκρινίζει, κάτι που κάνει τα δυνητικά μέλη να διαβλέπουν τον κίνδυνο να βρεθούν «παγιδευμένοι», μόλις προσχωρήσουν. Στη συνέχεια, η επωνυμία του σωματείου κινδύνευε επίσης να δημιουργήσει σύγχυση, επειδή οι αιτούντες ήθελαν να συγκαλύψουν τον τύπο του πολιτισμού, τον οποίο επικαλούντο. Είναι η πρώτη φορά ενώπιον της Επιτροπής, που αυτοί αποκάλυψαν σε ποια εθνική ομάδα πίστευαν αληθινά ότι ανήκουν. Ο απατηλός τίτλος «ΣΤΕΓΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ» εντοπίζεται στο περιεχόμενο προπαγάνδας, της οποίας το αντικείμενο ήταν να δημιουργηθεί κλίμα κατάλληλο για την μεταγενέστερη αμφισβήτηση της ελληνικής ταυτότητας της Μακεδονίας και να διατηρήσουν φιλοδοξίες αλυτρωτισμού.

Στηριζόμενοι στη νομολογία του Δικαστηρίου, η Κυβέρνηση υπογραμμίζει ότι οι αρχές βρίσκονται σε καλύτερη θέση από το Δικαστή Διεθνούς Δικαστηρίου για να εκτιμήσουν αν η ε-

Γραφείο Μεταφράσεων Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα

Bureau des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Office, Athens.

πέμβαση είναι «απαραίτητη σε μία δημοκρατική κοινωνία». Διευκρινίζει ότι πρέπει να υπάρχει σεβασμός στην απόφαση αυτών, όταν θέτουν στη ζυγαριά αντιφατικά δημόσια και ατομικά συμφέροντα σχετικά με την ειδική γνώση της χώρας και τη γενική υπευθυνότητα, που είναι η δικιά τους δύναμη του εθνικού δικαίου. Λαμβάνοντας υπόψη το εύρος του περιθωρίου εκτίμησης, το οποίο διαθέτουν, ιδιαίτερα όταν πρόκειται για θέματα, που αγγίζουν την εθνική ασφάλεια, οι ελληνικές δικαιοδοσίες χρησιμοποίησαν για το θέμα αυτό το κριτήριο της αναλογικότητας.

43.- Η Επιτροπή, έχοντας εξετάσει τις αποδείξεις, που προσκομίσθηκαν ενώπιον των εσωτερικών διαδικασιών, εκτίμησε ότι δεν αποδείχθηκε ότι οι αιτούντες έτρεφαν διασπαστικές προθέσεις. Βέβαια, οι εν λόγω δικαιοδοσίες θα είχαν εύλογα συμπεράνει ότι ο πραγματικός σκοπός του σωματείου ήταν η προώθηση της ιδέας ότι υπάρχει στην Ελλάδα «μακεδονική» μειονότητα και ότι τα δικαιώματα των μελών της δεν γίνονται πλήρως σεβαστά. Εντούτοις, η Επιτροπή θεώρησε ότι αυτό δεν δικαιολογεί από μόνο του τον περιορισμό του δικαιώματος των ενδιαφερομένων για την ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι. Αν αυτοί είχαν δηλώσει καθαρά ότι έχουν εθνική «μακεδονική» συνείδηση, τίποτα δεν υποδεικνύει ότι εκθείαζαν την προσφυγή στη βία ή σε αντιδημοκρατικά ή αντισυνταγματικά μέσα. Συμπέρανε ότι οι επικαλούμενοι λόγοι από τις εσωτερικές αρχές για να δικαιολογήσουν την επίδικη επέμβαση δεν ήταν «σχετικοί και επαρκείς» και ότι αυτή δεν ήταν «αναλογική προς τον επιδιωκόμενο νόμιμο στόχο».

44.- Το Δικαστήριο σημειώνει κατ' αρχήν ότι οι σκοποί του σωματείου, που ονομάζεται «ΣΤΕΓΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ», όπως αναφέρονται στο καταστατικό του, έγκειτο αποκλειστικά στην διατήρηση και ανάπτυξη του λαϊκού πολιτισμού και των παραδόσεων της περιοχής της Φλώρινας (προαναφερόμενη παρ.8). Παρόμοιοι σκοποί φαίνονται στο Δικαστήριο εντελώς καθαροί και νόμιμοι. Είναι επιτρεπτό στους κατοίκους μιας περιοχής της χώρας να σχηματίσουν σωματεία για να προωθήσουν, για λόγους τόσο ιστορικούς όσο και οικονομικούς, τις ιδιαιτερότητες της περιοχής αυτής. Ας υποθέσουμε ακόμα ότι οι ιδρυτές σωματείου, όπως αυτό της περίπτωσης, επωφελούνται της μειονοτικής συνείδησης, το Εγγραφο της Διάσκεψης της Κοπεγχάγης για την Ανθρώπινη Διάσταση της ΔΑΣΕ (Κεφάλαιο IV)



No

της 29 Ιουνίου 1990 και ο Χάρτης του Παρισιού για μία Νέα Ευρώπη της 21 Νοεμβρίου 1990 - που η Ελλάδα υπέγραψε επιπλέον - επιτρέπουν σε αυτούς να δημιουργήσουν σωματεία για να προστατεύσουν την πολιτιστική και πνευματική τους κληρονομιά.

Από την άλλη πλευρά, για να αρνηθεί την αίτηση καταχώρησης το Εφετείο Θεσσαλονίκης αποφάσισε ότι είχε «εύλογους λόγους να πιστεύει (...) ότι ο όρος «Μακεδονία» χρησιμοποιείται για την αμφισβήτηση της ελληνικής ταυτότητας της Μακεδονίας και των κατοίκων της με πλάγια και κατά συνέπεια ύπουλα μέσα και διέβλεπαν εκεί πρόθεση στους ιδρυτές να πλήξουν την εδαφική ακεραιότητα της Ελλάδας».

Για να φθάσει στην απόφαση αυτή, το Εφετείο έλαβε υπόψη αυτεπάγγελα σαν αποδεικτικά στοιχεία γεγονότα, που οι αιτούντες ισχυρίζονται ότι δεν μπορούν να αμφισβητήσουν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, επειδή δεν αναφέρονται στη δικογραφία.

45.- Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι η προσκόμιση αποδείξεων επισημαίνει στο πρώτο κεφάλαιο των κανόνων του εσωτερικού δικαίου ότι έγκειται κατ' αρχήν στις εθνικές δικαιοδοσίες να εκτιμήσουν τα στοιχεία, που συγκεντρώνονται από αυτές (βλ. ανάμεσα σε πολλές άλλες την απόφαση ΣΑΙΝΤΙ κατά Γαλλίας της 20 Σεπτεμβρίου 1993, Σειρά Α Νο 261 - C σελ. 56 παρ.43).

Εντούτοις, η προσεκτική εξέταση των επίδικων άρθρων του τύπου (προαναφερόμενες παράγραφοι 14-15), τα οποία επηρέασαν καθοριστικά την έκβαση της δίκης, αποδεικνύει ότι αναφέρουν γεγονότα, από τα οποία ορισμένα δεν είχαν καμία σχέση με τους αιτούντες και προέβαιναν σε μειώσεις, που προκύπτουν από την υποκείμενη εκτίμηση των συγγραφέων τους. Στηριζόμενοι στα άρθρα αυτά και λαμβάνοντας υπόψη την πολιτική αμφισβήτηση, που κυριαρχούσε στις σχέσεις ανάμεσα στην Ελλάδα και την FYROM - μη έχοντας ακόμα ανακηρυχθεί ανεξάρτητη κατά την περίοδο των γεγονότων -, τα εθνικά δικαστήρια κατέληξαν στην επικινδυνότητα των αιτούντων και του σωματείου, που επιθυμούν να ιδρύσουν, για την εδαφική ακεραιότητα της Ελλάδας.

Γραφείο Μεταφράσεων Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα

Bureau des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Office, Athens.

No

Η διαπίστωση αυτή στηριζόταν σε μία απλή υποψία σχετικά με τις πραγματικές προθέσεις των ιδρυτών του σωματείου και τις πράξεις, που αυτό θα πραγματοποιούσε από τη στιγμή που θα άρχιζε να λειτουργεί.

Σχετικά με το θέμα αυτό, το Δικαστήριο λαμβάνει επίσης υπόψη το γεγονός ότι η ελληνική νομοθεσία δεν εγκαθιστά σύστημα προληπτικού ελέγχου για τη σύσταση σωματείων μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα : το άρθρο 12 του Συντάγματος διευκρινίζει ότι η δημιουργία σωματείων δεν μπορεί να υπόκειται σε προηγούμενη έγκριση (προαναφερόμενη παρ. 17), το άρθρο 81 Α.Κ. εξουσιοδοτεί τα δικαστήρια να ασκήσουν απλό έλεγχο νομιμότητας στο θέμα αυτό και όχι έλεγχο καταλληλότητας.

46.- Στην προαναφερόμενη απόφαση του Ενοποιημένου Κομμουνιστικού Κόμματος της Τουρκίας και άλλων (σελ. ... παρ.58) το Δικαστήριο έκρινε ότι δεν πρέπει να αποκλειστεί το γεγονός ότι το πρόγραμμα ενός πολιτικού κόμματος κρύβει διαφορετικούς στόχους και προθέσεις από αυτές, που διακηρύττει δημόσια. Για διαβεβαίωση, πρέπει να συγκριθεί το περιεχόμενο του εν λόγω προγράμματος με τις πράξεις και τη στάση του αξιωματούχου του.

Εξίσου, στο θέμα αυτό, το Δικαστήριο δεν αποκλείει ότι το σωματείο, από τη στιγμή που θα ιδρυθεί, θα μπορούσε με κάλυψη τους σκοπούς, που αναφέρονται στο καταστατικό του να επιδοθεί σε ασυμβίβαστες δραστηριότητες με αυτές. Εντούτοις, μια τέτοια πιθανότητα, που οι εθνικές δικαιοδοσίες εξέλαβαν σαν βεβαιότητα, δεν θα μπορούσαν να διαψευστούν από συγκεκριμένες πράξεις επειδή, μη έχοντας υπάρξει, το σωματείο δεν είχε το χρόνο να τις πραγματοποιήσει. Ας υποθέσουμε ότι αυτό επιβεβαιώθηκε, οι αρχές δεν θα βρισκότουσαν εντούτοις αφοπλισμένες : δυνάμει του άρθρου 105 Α.Κ., το Πολυμελές Πρωτοδικείο θα μπορούσε να διατάξει τη διάλυση του σωματείου, αν επεδίωκε στη συνέχεια διαφορετικό σκοπό από αυτόν που καθορίζεται από το καταστατικό, ή αν η λειτουργία του αποδεικνυόταν αντίθετη προς το νόμο, τα χρηστά ήθη και τη δημόσια τάξη (προαναφερόμενη παρ. 18).

.....
Γραφείο Μεταφράσεων Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα

Bureau des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Office, Athens.

47.- Συνεπεία ό,τι προηγείται, το Δικαστήριο συμπέρανε ότι η άρνηση καταχώρησης του σωματείου των αιτούντων ήταν δυσανάλογη προς τους επιδιωκόμενους στόχους. Κατά συνέπεια, υπήρξε παραβίαση του άρθρου 11

III.- ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΙΣΧΥΡΙΖΟΜΕΝΗ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 παρ.1 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

48.- Οι αιτούντες ισχυρίζονται επίσης παραβίαση του άρθρου 6 παρ.1 της Σύμβασης, με την οποία :

«Κάθε πρόσωπο έχει το δικαίωμα η υπόθεσή του να εξετασθεί ισότιμα (...) από το Δικαστήριο (...) αμερόληπτα (...) που θα αποφασίσει (...) των αμφισβητήσεων των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων αστικού χαρακτήρα (...).»

Τα Ελληνικά Δικαστήρια στερήθηκαν αντικειμενικότητας και αμεροληψίας χρησιμοποιώντας στις αποφάσεις τους εκφράσεις και όρους υποτιμητικούς για το πρόσωπο, τη γλώσσα και την προέλευση των αιτούντων. Επιπλέον, στηρίχθηκαν αυτεπάγγελτα σε αποδεικτικά στοιχεία, που δεν έχουν κατατεθεί στη δικογραφία και δεν διέταξαν συμπληρωματική ανάκριση, όπως είχαν υποχρέωση, δυνάμει του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Παραγνώρισαν έτσι όχι μόνο τις σχετικές διατάξεις του εσωτερικού δικαίου, αλλά επίσης το δικαίωμα ισότιμης δίκης, που εγγυάται το άρθρο 6 παρ.1

49.- Η Επιτροπή, έχοντας εκτιμήσει ότι το άρθρο 11 της Σύμβασης είχε παραβιασθεί κυρίως λόγω του ότι οι εσωτερικές διαδικασίες δεν θα έπρεπε να φθάσουν στα συμπεράσματά τους χωρίς να διατάξουν την προσκόμιση άλλων αποδείξεων, έκρινε ότι δεν είναι απαραίτητο να ερευνήσει αν υπήρχε επίσης παραβίαση του άρθρου 6 παρ.1.

50.- Το Δικαστήριο σημειώνει ότι τα παράπονα των αιτούντων σχετικά με το άρθρο 6 παρ.1 συγχέονται σε μεγάλο μέρος με αυτά που εγείρονται από το άρθρο 11. Σε σχετική απόφασή του, το Δικαστήριο δεν κρίνει απαραίτητο να τα εξετάσει.

IV.- ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΙΣΧΥΡΙΖΟΜΕΝΗ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ 9, 10 και 14 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

51.- Οι αιτούντες βεβαιώνουν τέλος ότι ο λόγος για τον οποίο η σύσταση του σωματείου απαγορεύθηκε, έγκειται στην προέλευση και τη συνείδηση ορισμένων ιδρυτών του καθώς και στο γεγονός ότι εξέφρασαν δημόσια τη γνώμη τους, σύμφωνα με την οποία ανήκουν σε μειονότητα. Επικαλούνται τα ακόλουθα άρθρα 9, 10 και 14 της Σύμβασης.

ΑΡΘΡΟ 9.-

«1.- Κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στην ελευθερία σκέψης, συνείδησης και θρησκείας. Το δικαίωμα αυτό εμπεριέχει την ελευθερία αλλαγής θρησκείας ή πεποιθήσης, καθώς και την ελευθερία εκδήλωσης της θρησκείας ή της πεποιθήσής του ατομικά ή συλλογικά, ιδιωτικά ή δημόσια, με τη λατρεία, την εκπαίδευση, την πρακτική και την πραγματοποίηση τελετουργικών.

2.- Η ελευθερία εκδήλωσης της θρησκείας ή των πεποιθήσεών του δεν μπορεί να αποτελεί αντικείμενο άλλων περιορισμών από αυτών που προβλέπονται από το νόμο, αποτελούν απαραίτητα μέτρα, σε μία δημοκρατική κοινωνία, για τη δημόσια ασφάλεια, την προστασία της δημόσιας τάξης, υγείας ή ηθικής ή την προστασία των δικαιωμάτων και των ελευθεριών του άλλου».

ΑΡΘΡΟ 10.-

«1.- Κάθε πρόσωπο έχει το δικαίωμα της ελεύθερης έκφρασης. Το δικαίωμα αυτό περιλαμβάνει την ελευθερία γνώμης και την ελευθερία λήψης ή γνωστοποίησης πληροφοριών ή ιδεών, χωρίς να μπορεί να υπάρξει επέμβαση (ανάμιξη) των δημόσιων αρχών και χωρίς να ληφθούν υπόψη σύνορα. Το παρόν άρθρο δεν εμποδίζει τα Κράτη να

Γραφείο Μεταφράσεων Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα

Bureau des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Office, Athens.

υποβάλουν τις επιχειρήσεις ραδιομετάδοσης, κινηματογράφου ή τηλεόρασης σε καθεστώς νομιμοποιήσεων.

2.- Η άσκηση των ελευθεριών αυτών, που περιλαμβάνει δικαιώματα και ευθύνες, μπορεί να υπόκειται σε ορισμένες διατυπώσεις, προϋποθέσεις, περιορισμούς ή κυρώσεις, που προβλέπονται από το νόμο, που αποτελούν τα απαραίτητα μέτρα, σε μία δημοκρατική κοινωνία, για την εθνική ασφάλεια, την εδαφική ακεραιότητα ή την δημόσια ασφάλεια, την υπεράσπιση της τάξης, την πρόληψη του εγκλήματος, την προστασία της υγείας ή της ηθικής, την προστασία της φήμης ή των δικαιωμάτων του άλλου, για να εμποδισθεί η διάδοση εμπιστευτικών πληροφοριών ή για την εγγύηση του κύρους και της αμεροληψίας της δικαστικής εξουσίας».

ΑΡΘΡΟ 14.-

«Η απολαβή δικαιωμάτων και ελευθεριών αναγνωρισμένων στην (...) Σύμβαση πρέπει να εξασφαλίζεται, χωρίς καμία διάκριση, στηριζόμενη κυρίως στο φύλο, τη φυλή, το χρώμα, τη γλώσσα, τη θρησκεία, την πολιτική άποψη και όλες τις άλλες απόψεις, την εθνική ή κοινωνική προέλευση, το ανήκειν σε εθνική μειονότητα, την περιουσία, τη γέννηση ή οποιαδήποτε άλλη κατάσταση».

52.- Με την Επιτροπή, το Δικαστήριο σημειώνει ότι η μήνυση αυτή αναφέρεται στα ίδια γεγονότα με τα παράπονα, που εγείρονται από το άρθρο 11. Λαμβάνοντας υπόψη το συμπέρασμα, που αναφέρεται στην προαναφερομένη παρ. 47, δεν εκτιμά ότι έχει αρμοδιότητα.

V.- ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 50 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

53.- Σύμφωνα με το άρθρο 50 της Σύμβασης :

«Αν η απόφαση του Δικαστηρίου δηλώσει ότι η απόφαση, που ελήφθη, ή μέτρο που διατάχθηκε από δικαστική ή οποιαδήποτε άλλη αρχή ενός Συμβαλλομένου Κράτους βρίσκεται πλήρως ή εν μέρει σε αντίθεση με τις υποχρεώσεις, που απορρέουν από (...) Σύμβαση και αν

.....
Γραφείο Μεταφράσεων Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα

Bureau des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Office, Athens.

το εσωτερικό δίκαιο του εν λόγω Μέρους δεν επιτρέπει παρά ατελώς να εξαλειφθούν οι συνέπειες της απόφασης αυτής ή του εν λόγω μέτρου, η απόφαση του Δικαστηρίου προσφέρει, αν υπάρχει λόγος, στο θιγόμενο μέρος δίκαιη ικανοποίηση».

A.- ΗΘΙΚΗ ΒΛΑΒΗ

54.- Οι αιτούντες επικαλούνται ηθική βλάβη, που δεν θα προέκυπτε μόνο από τη λύπη, που θα τους είχε προκαλέσει η απόρριψη της αίτησης καταχώρησης του σωματείου τους. Η ζημία αυτή θα είχε κοινωνικές και πολιτικές διαστάσεις, επειδή η εν λόγω απόρριψη συνοδευόταν από προσβλητικές και υποτιμητικές εκφράσεις, που έθιξαν το πρόσωπο των ενδιαφερομένων, επηρέασαν τις σχέσεις τους με μέρος της κοινωνίας της Φλώρινας και είχαν αντίκτυπο στην ιδιωτική και προσωπική τους ζωή. Ζητούν Δρχ. 15.000.000 ο καθένας, ήτοι συνολικά Δρχ. 90.000.000

55.- Η Κυβέρνηση παραδέχεται την ύπαρξη ζημίας, αλλά υποστηρίζει ότι από τη στιγμή, που είναι σωματείο μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, δεν θα έπρεπε να έχει απαίτηση οικονομικής αποζημίωσης.

56.- Δεν αποφαινεται σχετικά με τον Εκπρόσωπο της Επιτροπής

57.- Το Δικαστήριο δεν αμφιβάλλει ότι οι αιτούντες υπέστησαν ηθική βλάβη, Εντούτοις, εκτιμά ότι έχει επαρκώς αποζημιωθεί από την έκθεση παραβίασης του άρθρου 11.

B.- ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΕΞΟΔΑ

58.- Για τα δικαστικά έξοδα οι αιτούντες απαιτούν Δρχ. 9.295.000, από τις οποίες Δρχ. 1.085.000 για τη διαδικασία ενώπιον των εσωτερικών διαδικασιών και Δρχ. 8.210.000 για αυτή ενώπιον των οργάνων της Σύμβασης.

59.- Η Κυβέρνηση δηλώνει έτοιμη να επιστρέψει τα απαραίτητα και λογικά έξοδα και τα οποία μπορούν να αποδειχθούν.

.....
Γραφείο Μεταφράσεων Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα

Bureau des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Office, Athens.

60.- Ο Εκπρόσωπος της Επιτροπής δεν παίρνει θέση

61.- Το Δικαστήριο θεωρεί λογικά τα έξοδα, που αναλαμβάνονται ενώπιον των εσωτερικών διαδικασιών. Αντίθετα δεν έγινε συνεδρίαση ενώπιον της Επιτροπής και οι αιτούντες δεν κατέθεσαν υπόμνημα ενώπιον του Δικαστηρίου. Αποφασίζοντας δίκαια, το Δικαστήριο τους παρέχει το ποσό των Δρχ. 4.000.000

Γ.- ΤΟΚΟΙ ΥΠΕΡΗΜΕΡΙΑΣ

62.- Σύμφωνα με τις πληροφορίες, τις οποίες διαθέτει το Δικαστήριο, ο νόμιμος τόκος, που εφαρμόζεται στην Ελλάδα την ημερομηνία υιοθέτησης της παρούσης απόφασης είναι 6% ετησίως.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΟΜΟΦΩΝΑ

- 1) Απορρίπτει τις προκαταρκτικές ενστάσεις της Κυβέρνησης
- 2) Δέχεται ότι υπάρχει παραβίαση του άρθρου 11 της Σύμβασης
- 3) Δέχεται ότι δεν επιβάλλεται να αποφασίσει επί των παραπόνων, που εγείρονται από τα άρθρα 6 παρ.1, 9, 10 και 14 της Σύμβασης
- 4) Δέχεται ότι η παρούσα απόφαση αποτελεί από μόνη της δίκαιη επαρκή ικανοποίηση για την ηθική βλάβη, που υπέστησαν οι αιτούντες
- 5) Δέχεται :
 - α) ότι το εναγόμενο Κράτος πρέπει να καταβάλει στους αιτούντες, μέσα σε τρεις μήνες, Δρχ. 4.000.000 (τέσσερα εκατομμύρια) για δικαστικά έξοδα
 - β) ότι το ποσό θα προσαυξηθεί με απλό τόκο 6% ετησίως από τη λήξη της εν λόγω προθεσμίας και μέχρι την καταβολή

Γραφείο Μεταφράσεων Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα

Bureau des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Office, Athens.

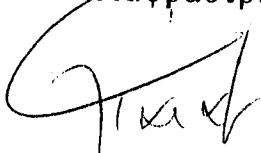
6) Απορρίπτει την αίτηση δίκαιης ικανοποίησης για το επιπλέον.

Εγινε στα γαλλικά και στα αγγλικά, εκδόθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Μέγαρο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στο Στρασβούργο, στις 10 Ιουλίου 1998.

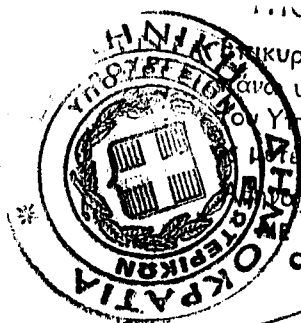
Υπογραφή : Ρουντολφ ΜΙΕΡΧΑΡΝΤ
Πρόεδρος

Υπογραφή : Χεμπερτ ΠΕΤΖΟΛΝΤ
Γραμματέας

Ακριβής μετάφραση από το πρωτότυπο στα γαλλικά
Η Μεταφράστρια



Ε. Παπαμαυρου



ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Εγκυρώνεται το γνήσιο της παραπάνω υπογραφής του μεταφραστή του Υπουργείου Εξωτερικών ο οποίος μετέφρασε το συνημμένο κείμενο.

Αθήνα, 10 Ιουλίου 1998
ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ κ.α.α

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΣΑΔΕΛΗΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Γραφείο Μεταφράσεων Υπουργείου Εξωτερικών, Αθήνα

Bureau des Traductions du Ministère des Affaires Etrangères de la République Hellénique, Athènes.

Hellenic Republic, Ministry of Foreign Affairs, Translation Office, Athens.